

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Διεύθυνση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' • ΧΡΟΝΟΣ 29ος • ΤΕΥΧΟΣ 126 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2003

Η Γενική μας Συνέλευση

Η Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου μας που συνοδεύεται πάντα και με την κοπή της βασιλόπιτας έγινε στις 19 Ιανουαρίου 2003, ημέρα Κυριακή στο ξενοδοχείο Novotel. Ήταν ένα προσκλητήριο των μελών που διατηρούν άσβεστη και δυνατή τη φλόγα της αγάπης για την Κουκουβίστα.

Τα μέλη του Δ.Σ. υποδέχτηκαν τους προσκεκλημένους και αφού έγιναν ανταλλαγές ευχών εξελέγη ο πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης που και φέτος ήταν ο ορκωτός λογιστής Ευθύμιος Κολλύρης γραμματέας εξελέγει η Βιολέτα Ανδρ. Χαμηλού.

Το προεδρείο έδωσε το λόγο στον Αθανάσιο Μαλεβίτση ο οποίος αφού ευχήθηκε χρόνια πολλά στους προσκεκλημένους είπε τα ακόλουθα:

*Αγαπητοί χωριανοί,
αγαπητοί φίλοι,
εκείνο που χαρακτηρίζει
την εποχή μας είναι τα με-*

γάλα λόγια, οι υπέροχες υποσχέσεις, τα μεγαλόπνοα σχέδια.

Η δράση του Συνδέσμου αποτελεί μια ευχάριστη παραφωνία σ' αυτή τη συγχορδία των λόγων. Όλες μας οι προτάσεις και όλα μας τα σχέδια διατυπώθηκαν σεμνά με μικρούς στόχους και κατέληξαν σε επιτυχίες.

Είναι ώρα να ρωτά κανείς σε τι διαφέρει ο μικρός Σύνδεσμός μας ώστε να αποτελεί μια νησίδα σε ένα πέλαγος ασυνέπειας.

Νομίζω ότι η απάντηση βρίσκεται στο ότι τα μέλη μας πιστεύουν στη Διοίκηση του Συνδέσμου διότι βλέπουν έργα. Βλέπουν φως. Βλέπουν να υλοποιούνται αυτά που υποσχόμαστε. Με άλλα λόγια

βλέπουν το Σύνδεσμο να δουλεύει.

Και αυτομάτως αναρωτιέται κανείς ποια είναι αυτά τα έργα που μας κάνουν να νοιώθουμε τέτοια ικανοποίηση;

Δεν θα αναφερθώ στην τακτική παρουσία μας στο χωριό και στις κοινωνικές εκδηλώσεις του. Ήμασταν παντού παρόντες. Αυτό εξ' άλλου επιβάλλει το καταστατικό μας και η παράδοση του χωριού μας.

Θα αναφερθώ σε δυο μεγάλα έργα που είδαμε την ολοκλήρωσή τους μέσα στην τελευταία χρονιά της θητείας μας και θα σηματοδοτούν για πάντα τη ζωή του χωριού.

Και πρώτα η ανακαίνιση της εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου. Η επιτυχής επιλογή του μηχανικού - ναοδόμου κ. Φουρνάρη, η παρακολούθηση της υλοποίησης των σχεδίων του από τον αγαπητό πατριώτη μας μηχανικό Μπάμπη Αντωνίου, ο οποίος πάντα αφιλο-

κερδώς μας συμπαρίσταται και η αμέριστη βοήθεια, η προσωπική εργασία και η σωστή παρακολούθηση του ιερέα μας Ι. Λευκαδίτη συνέβαλαν στην ολοκλήρωση του θεάρεστου αυτού έργου, ώστε να εκτελούμε με ευχαρίστηση τα θρησκευτικά μας καθήκοντα.

Το δεύτερο έργο που πραγματοποιήθηκε ήταν η αναπαλαίωση του παλαιού σχολείου με την επίβλεψη του Ε.Ο.Τ. και με δαπάνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η συμβολή η δική μας στην ολοκλήρωση του έργου ήταν η συστηματική παρακολούθηση της πορείας της εκτέλεσης του έργου και πιστεύουμε ότι με τις υποδείξεις μας προλάβαμε πολλές ατέ-

Καλό Πάσχα

λίες που σήμερα παρατηρούνται σε όμοια κτήρια της περιοχής, και καθιστούν αδύνατη τη χρήση τους και την αξιοποίησή τους. Στο ανακαινισμένο κτήριο δημιουργήθηκε ξενώνας 7 δωματίων (17 απόμωων) ο οποίος εδόθη για εκμετάλλευση από την αναπτυξιακή Α.Ε. Φωκίδας στον Γ.Ν. Αυγερινό. Οι κάτω ανακαινισμένες αίθουσες παρέμειναν για τις πολιτιστικές μας ανάγκες. Δημιουργήθηκε ο χώρος για το Πολιτιστικό Κέντρο Καλοσκοπής. Η φιλοδοξία μας τώρα είναι η όσο το δυνατόν καλύτερη αξιοποίηση του χώρου αυτού ώστε να γίνει ένα πραγματικό πολιτιστικό στολίδι της περιοχής. Λεπτομέρειες για τι ακριβώς έχουμε προγραμματίσει να φτιάξουμε θα ακούσετε στη συνέχεια από την ταμία κ. Ανθή Καραγιάννη που θα σας διαβάσει και τον οικονομικό μας απολογισμό. Εκείνο που θέλω να πρακαλέσω είναι να μας βοηθήσετε για την υλοποίηση του στόχου αυτού».

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 2002

ΕΣΟΔΑ ΕΤΟΥΣ 2002

1. Υπόλοιπο έτους 2001:	€ 20.155,78
2. Τόκος τραπεζής	355,83
3. Εσοδα από λαχειοφόρο	3.000,00
4. Εσοδα από χοροεσπερίδα - Προσκλήσεις	4.840,00
5. Εσοδα από ημερολόγιο 2002	1.595,91
6. Εσοδα από Δήμο Γραβιάς (καθρ. Οδικ. Κυκλ.)	281,00
7. Επιχορήγηση TECNOPNEUMATIC A.E.	200,00
8. Εισφορές & Συνδρομές Μελών	9.452,35
ΣΥΝΟΛΟ	€ 39.880,87

ΕΞΟΔΑ

1. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΕΞΟΔΑ (Κοινόχρηστα - ΔΕΗ)	€ 1.052,73
2. Έκδοση & Αποστολή Εφημερίδας	4.038,39
3. Χοροεσπερίδα	5.493,99
4. Ημερολόγιο 2002&2003	1.746,60
5. Γενικές Συνελεύσεις 2002 & 200	1.783,49
6. Συνδρομή Ομοσπονδίας	88,00
7. Αγορά Ηλεκτρονικού Υπολογιστή - Εκτυπωτή	1.514,00
8. Κοινωνικές - Θρησκευτικές- Εορταστικές Εκδηλ.	2.992,50
9. Διάφορα Εξοδα	381,62
ΣΥΝΟΛΟ	€ 19.091,32

ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΕΤΟΥΣ € 20.789,55

Θα ήθελα να σας ενημερώσω για το έργο που φιλοδοξούμε να φέρουμε εις πέρας και είναι το Πολιτιστικό Κέντρο της Καλοσκοπής που θα στεγαστεί στο ισόγειο του ανακαινισμένου από τον ΕΟΤ κτιρίου του Δημοτικού Σχολείου.

Θέλοντας να κάνουμε κάτι σωστό και με σωστές προδιαγραφές απευθυνθήκαμε στο Υπουργείο Πολιτισμού και ζητήσαμε να μας διαθέσουν κάποιο ειδικό επιστήμονα για να μας συμβουλευτεί για την οργάνωση του Μουσείου. Το Υπουργείο μας είπε ότι έχει

λίγους ειδικούς για την περίπτωση μας υπαλλήλους και πιθανόν να μπορούσε να μας εξυπηρετήσει ύστερα από δύο χρόνια. Αυτό μας έκανε να ζητήσουμε να μας συστήσουν άλλους ειδικούς στους οποίους θα μπορούσαμε να απευθυνθούμε. Καταλήξαμε στη Μουσειολόγο - Εθνολόγο κα **Έφη Μαντζούτσου** και ζητήσαμε τη συνεργασία της.

Πράγματι, μετά από 2 επισκέψεις που κάναμε μαζί της στο χωριό μας και αφού διαπίστωσε ότι πληρούνται οι περισσότερες προϋποθέσεις για την οργάνωση ενός **σύγχρονου Πολιτιστικού Κέντρου**, προτάθηκαν μεταξύ άλλων τα εξής:

1. Η οργάνωση μιας λαογραφικής έκθεσης που θα καταλαμβάνει το μεγαλύτερο μέρος της δεύτερης αίθουσας. Θα περιλαμβάνει αντικείμενα υφαντικής, μεταλλοτεχνίας, ενδυμασίας, ξυλογλυπτικής, αγροτικά εργαλεία και εργαλεία ντόπιων τεχνιτών. Όλα αυτά θα εκτίθενται σε ειδικές προθήκες και θα φωτίζονται με ειδικό φωτισμό καθώς θα συνοδεύονται από τεκμηριωμένες πληροφορίες και φωτογραφικό υλικό.
2. Η παρουσίαση της ιστορίας του δημοτικού σχολείου και των δραστηριοτήτων των μαθητών του σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο με έγγραφα, φωτογραφίες και άλλα εποπτικά είδη.
3. Η οργάνωση μιας εύχρηστης βιβλιοθήκης με ειδικές ξύλινες κατασκευές.
4. Η δημιουργία αίθουσας συνεδριάσεως για σεμινάρια, συναντήσεις, πολιτιστικές δραστηριότητες, προβολή ταινιών και διαφανειών καθώς και για θεατρικές παραστάσεις. Η αίθουσα αυτή θα είναι εξοπλισμένη με μηχανήματα προβολής, με μικρόφωνα, ηχεία κ.λπ.
5. Η δημιουργία φωτογραφικού αρχείου, αρχείου τεκμηρίωσης των αντικειμένων της λαογραφικής έκθεσης.
6. Η εκπόνηση ταινιών video με ιστορίες, ήθη και έθιμα του χωριού μας.
7. Προτάσεις για εκπαιδευτικά προγράμματα για τα παιδιά μας κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού.

Οι δύο αίθουσες, με άλλα λόγια, θα διαμορφωθούν έτσι ώστε να περιλαμβάνουν Βιβλιοθήκη, Αίθουσα Συνεδριάσεων, ένα μικρό Μουσείο καθώς και έναν αποθηκευτικό χώρο.

Επειδή λοιπόν πρόκειται για ένα αξιόλογο έργο που θα κάνει το χωριό μας να ξεχωρίσει για άλλη μια φορά, ζητούμε τη δική σας συμβολή. Όσοι επιθυμείτε να δωρήσετε αντικείμενα, εργαλεία, φωτογραφίες θα αναφέρεστε στις ταμπέλες που θα συνοδεύουν τα αντικείμενα στην έκθεση. Εάν χρειαστούμε κάποιο υλικό για αναπαραγωγή, όπως φωτογραφίες, προικοσύμφωνα και άλλα υλικά, μπορείτε να μας τα δανείσετε με την υποχρέωση της άμεσης επιστροφής τους.

Παρακαλούμε να διευκολύνετε την κα Μαντζούτσου με συνευθέξεις που μπορεί να παίρνει από σας συνοδευόμενη, εάν επιθυμείτε, από κάποιον του Συνδέσμου μας.

Για την εφαρμογή και εκτέλεση αυτού του έργου θα αναζητήσουμε οικονομική ενίσχυση από πολλούς φορείς και ίσως από ευρωπαϊκά προγράμματα. Αλλά και η οικονομική ενίσχυση από όλους τους χωριανούς είναι απαραίτητη.

ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο λόγος δόθηκε στον πρόεδρο της εξελεγκτικής επιτροπής δικηγόρο κ. Νικ. Τζαμτζή ο οποίος ανέγνωσε την έκθεση που συντάχθηκε ύστερα από επιστάμενο έλεγχο του βιβλίου ταμείου, των αποδείξεων εισπράξεως, των παραστατικών δαπανών και την εν γένει κίνηση των εργασιών του Συνδέσμου, και όπως δήλωσε διαπιστώθηκε ότι όλες οι ενέργειες του Διοικητικού Συμβουλίου ήταν νόμιμες και ζήτησε να απαλλάξει η Γενική Συνέλευση το Δ.Σ. από κάθε ευθύνη για τη διαχ/κή περίοδο 1/1 - 31.12.2002.

Η πρόταση έγινε αποδεκτή από όλους τους παρευρισκομένους.

ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Σύμφωνα με την παράδοση του Συνδέσμου μας στις Γενικές Συνελεύσεις βραβεύονται άτομα που έχουν θέσει τον εαυτό τους στο έργο βελτίωσης των συνθηκών διαβίωσης του χωριού και διακρίνονται για τις ικανότητες, το ήθος και το έργο τους. Φέτος βραβεύτηκαν οι:

Ο δάσκαλος και λαογράφος **Γ. Χασιακός**, για την πνευματική και κοινωνική προσφορά του στο χωριό αλλά κυρίως γιατί κατά τη διάρκεια της μακράς σταδιοδρομίας του ως δάσκαλος τόσο στην Καλοσκοπή όσο και στα γύρω χωριά, ασχολήθηκε με πολλά αντικείμενα και αγωνίστηκε με ακατάβλητη υπομονή και επιμονή και έφερε στο φως την ιστορία του χωριού μας.

Οι πρεσβύτερες **Γεωργία Π. Χασιακού** και **Ανδρομάχη Ι. Λευκαδίτη** για τις αξιόλογες οικογένειες που δημιούργησαν και για την εθελοντική προσφορά που παρέχουν στην εκκλησία του χωριού μας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Μετά την απονομή των τιμητικών διακρίσεων πήραν το λόγο διάφοροι ομιλητές είτε για θέματα του χωριού είτε για ένα χαιρετισμό στη Γενική Συνέλευση.

Το λόγο έλαβε ο ιερέας μας παπαΓιάννης Λευκαδίτης, ο οποίος ευχαρίστησε τα μέλη για την οικονομική ενίσχυση που προσέφεραν για την ανακαίνιση της εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου και επί πλέον μας ενημέρωσε για τις εργασίες που έγιναν για τη συντήρηση των εκκλησιών της Αγίας Παρασκευής, της Παναγίας και της Αγίας Ελένης.

Εκ μέρους του Τοπικού Συμβουλίου μίλησε ο σύμβουλος Δημ. Τσιαμπάς και πληροφόρησε το σώμα ότι το νέο Τοπικό Συμβούλιο θα μεριμνήσει να εκτελεστούν τα έργα που μέχρι τώρα είχαν προγραμματισθεί (διανοίξεις δρόμων, κ.λπ.) και παρακάλεσε τους ιδιοκτήτες ακινήτων που γεινιάζουν με δρόμους που πρόκειται να γίνει διαπλάτυνση να παραχωρήσουν με υπεύθυνη δήλωση μικρό τμήμα του ακινήτου που τυχόν θα χρειασθεί για να γίνει σωστή η διαπλάτυνση.

Ακόμη πρόσθεσε ότι πρόγραμμα του Συμβουλίου μας είναι να γίνει

σοβαρή ανακαίνιση των καταστημάτων της αγοράς βάσει μελετημένου σχεδίου ώστε να λειτουργούν καλύτερα και να εξυπηρετούν το σκοπό τους.

Ο Κώστας Ρούλιας πρόεδρος του Συνδέσμου «ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ» αναφέρθηκε στους λόγους της παραίτησής του από το Δημοτικό Συμβούλιο Γραβιάς και ευχήθηκε καλή επιτυχία στο έργο της Ευαγγελίας Πασσαλή που τον διαδέχθηκε και ανακοινώνει ότι παραμένει επικεφαλής του συνδικαλισμού «ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ».

Ο Απόστολος Χαμηλός ζήτησε να εισακούγονται οι προτάσεις του ιερέα μας. Να γίνει πιο δραστήριος ο Σύνδεσμος και επέκρινε τη μη έκδοση εφημερίδας τις παραμονές των δημοτικών εκλογών της 13.10.2002 ώστε να είχαν μελετηθεί τα προγράμματα των υποψηφίων γιατί θα είχαν καλύτερη ενημέρωση οι ψηφοφόροι.

Ο Κων/νος Τούμπας αναφέρθηκε στην παραίτηση του Κων. Ρούλια υπέρ της χωριανής μας Ευαγγ. Πασσαλή και τόνισε τη μεγάλη προσφορά της παρουσίας του ιερέα μας στο χωριό.

Οι Νικόλαος Χ. Αυγερινός και ο Δημ. Ν. Κόλλιας (Καραμήτρος) τόνισαν και αυτοί το σπουδαίο έργο του ιερέα μας.

Τέλος, η νεοεκλεγείσα Δημοτική Σύμβουλος του Δήμου μας, Ευαγγελία Πασσαλή, ευχαρίστησε όσους την τίμησαν με την ψήφο τους και υποσχέθηκε ότι μέσα στον κύκλο των καθηκόντων της θα κάνει ότι μπορεί για το χωριό τονίζοντας μάλιστα «το χωριό δε θα εγκαταλειφθεί αν εργαστούμε όλοι μαζί».

Η ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ

Η εκδήλωση έκλεισε με την ευλογία του ιερέα παπαΓιάννη Λευκαδίτη και την κοπή της βασιλόπιτας από τον Πρόεδρο του Συνδέσμου που ευχήθηκε να έχουμε όλο το χρόνο την ευλογία του Αγίου Γεωργίου και ο τυχερός της χρονιάς ήταν ο Νικόλαος Ιωάννου Βλάχος που πήρε το τυχερό φλουρί.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Θεομά ευχαριστώ το Δ.Σ. του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας «ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ», που είχε την καλοσύνη κατά τη Γενική Συνέλευση (19 Ιανουαρίου 2003) να μου απονεμίσει τιμητική διάκριση: α) Για την προσφορά μου στην πνευματική και κοινωνική ζωή της γενέτειράς μας Καλοσκοπής και β) για τα ιστορικά στοιχεία, που έφερα στη δημοσιότητα, τα σχετικά με την Κουνουβίστα (Καλοσκοπή), ύστερα από πολυετή έρευνα.

Ευχαριστώ και για το θαυμάσιο δώρο που συνόδευε την τιμητική διάκριση. Εύχομαι, ο πολιούχος του χωριού μας Άγιος Γεώργιος να μας έχει «πάντα υπό την σκέπη του» και να χαρίζει υγεία σε όλους. Τέτοιες εκδηλώσεις δείχνουν κοινωνικότητα και βοηθούν στην ανάπτυξη των ανθρωπίνων σχέσεων, για μια ζωή αρμονική και ευχάριστη, μέσα στο σύνολο των συνανθρώπων μας.

με τιμή και αγάπη

Γιώργος Χασιακός

Εκπαιδευτικός - Συγγραφέας.

ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Μέσα σε κλίμα θρησκευτικής κατάνυξης έγινε ο εορτασμός της ημέρας του αγιασμού των υδάτων στο χωριό.

Η διαδικασία ξεκίνησε από την παραμονή της γιορτής όπου ο ιερέας μας περιήλθε όλα τα κατοικημένα σπίτια και ράντισε με ένα κλώνο βασιλικού όλους τους χώρους τους. Ο μεγάλος αγιασμός εψάλη την ημέρα των Θεοφανείων στον ιερό ναό του Αγίου Γεωργίου. Στη συνέχεια η πρωτοβουλία του ιερέα μας να ρίξουμε το Σταυρό στην πηγή του Κεφαλόβρυσου μας βρήκε όλους σύμφωνους και με σύμμαχο το λαμπερό ήλιο και τον καλό καιρό βρεθήκαμε στην τροφοδότρια πηγή του Κεφαλόβρυσου όπου έγινε η ρίψη του Σταυρού και εψάλη το απολυτίκιο των Θεοφανείων «Εν Ιορδάνη Βαπτιζομένου Σου Κύριε, η της Τριάδος εφανερώθη προσκύνησις».

Ήταν η πρώτη φορά που με επίσημη τελετή έγινε κατάδυση του τιμίου σταυρού στην πηγή που μας θυμίζει τη βάπτισμα του Χριστού και καθαγιάζει τα νερά της.

Ανταλλάξαμε ευχές για υγεία και μακροχρόνεια και έγιναν προτάσεις του χρόνου η δοξολογία να γίνει στον Ιερό Ναό της Αγίας Ελένης.

Τα παγωμένα κρυστάλλινα νερά της πηγής του κεφαλόβρυσου δεν επέτρεψαν στους βουτηχτάδες να ανασύρουν τον σταυρό και να πάρουν την ευλογία του ιερέα.

Η ΒΑΡΥΧΕΙΜΩΝΙΑ

ΦΩΤ.: Π. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Βαριά χειμωνιάτικο ήταν το σκηνικό του χωριού μας κατά το δίμηνο Φεβρουαρίου - Μαρτίου. Και οι δύο αυτοί μήνες κύλησαν πεισματικά μέσα σε πρωτοφανείς βροχοπτώσεις, πτώση της θερμοκρασίας και χιόνι που πολλές φορές το ύψος του ξεπέρασε τα δύο μέτρα. Οι χιονοπτώσεις αυτές είχαν σαν αποτέλεσμα τον αποκλεισμό των οικογενειών των Γ. Αυγερινού (3), Ι. Βάρσου (4), Αριστ. Κυριαζή (3), Χαρ. Σιακαντάρη (2), Ανδρέα Δανιήλ (2), Ε. Πριοβόλου (3), Γ. Καλτσά (2), Λ. Κουμπούρη (2), Αθ. Ράπτη (Σαλταπήδα) (2) και των Ι. Αποστολόπουλου, Κ. Χαμηλού, Κυριάκου Αξιώτη, Κ. Μαντά, Πολύκαρπου Νάκου, του δασικού Νίκου και του εξ Αλβανίας Λευτέρη. Οι οικογένειες του Α. Σαλταπήδα και του Λ. Κουμπούρη πλήττονται πάντα πιο πολύ διότι τα σπίτια τους βρίσκονται σε μέρη όπου δεν υπάρχει πρόσβαση για το εκχιονιστικό μηχάνημα. Ιδιαίτερα για το σπίτι το Λ. Κουμπούρη δεν υπάρχει καν δρόμος, δυστυχώς όμως τα κουνάβια βρήκαν το δρόμο και πήγαν και έφαγαν τις κότες της Κουμπούραινας. Επίσης στο δρόμο προς το 51 εθεάθησαν λύκοι και οικογένειες αγριογούρουνων.

Συνεχής παρακολούθηση της πορείας της κακοκαιρίας γινόταν από τα μέλη του Τοπικού μας Συμβουλίου **Δημ. Τσιαμπά, Αρ. Κυριαζή** και **Γ. Αυγερινό** οι οποίοι ενημέρωναν τις αρμόδιες υπηρεσίες της Νομαρχίας και του Δήμου Γραβιάς για την κατάσταση που επικρατούσε. Ευτυχώς φέτος οι Υπηρεσίες της Νομαρχίας και του Δήμου με συντονισμένες ενέργειες πέτυχαν να μην αποκλεισθεί το χωριό από το κεντρικό επαρχιακό δίκτυο. Στα πρώτα χιόνια παρών στον εκχιονισμό του χωριού μας ήταν και ο Αντινομάρχης Φωκίδας **κ. Γ. Κατσαρέλης**. Την διάνοιξη των εσωτερικών δρόμων του χωριού ανέλαβε ο Αρ. Κυριαζής και παρά τις μεγάλες δυσκολίες ένεκα του ύψους του χιονού, την παγωνιά και την στενότητα των δρόμων η επικοινωνία έγινε εφικτή. Οφείλουμε όλοι μας ένα μεγάλο ευχαριστώ τόσο στις υπηρεσίες της Νομαρχίας και του Δήμου μας, αλλά και στους τοπικούς μας Συμβούλους για το μεγάλο ενδιαφέρον που έδειξαν ώστε να διατηρηθεί η επικοινωνία του χωριού μας με τον άλλο κόσμο.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Αγαπημένη μου εφημερίδα,
χαίρομαι που εξακολουθείς ακατάπαυστα να βρίσκεισαι κοντά μας ύστερα από τόσα χρόνια.

Θα αναφερθώ με το σημερινό γράμμα μου σ' ένα σοβαρό θέμα τόσο για το χωριό μας όσο και για την γειτνίαση με τα άλλα χωριά: για το νερό της πηγής του Κεφαλόβρυσου.

Τα τελευταία χρόνια τόσο μέσα στο χωριό –μεταξύ των συγχωριανών– όσο και στις σχέσεις με τα χωριά ανακύπτουν δυσάρεστες καταστάσεις. Διαπληκτισμοί, μαλώματα, καυγάδες, δικαστικοί αγώνες και χίλια άλλα κακά με δυσάρεστα ομολογουμένως για εμάς τους κατοίκους –σταθερούς και καλοκαιρινούς– επακόλουθα.

Θα ήθελα να προτείνω για να λυθεί αυτό το θέμα που είναι ζωτικής σημασίας για τους κατοίκους αλλά και για τη διαμονή τους καλοκαιρινούς μήνες την εξής λύση: να μαζευτούμε όλοι οι κάτοικοι της Καλοσκοπής και να κάνουμε είτε μια εταιρεία, ή ακόμη καλύτερα έναν συνεταιρισμό ο οποίος ν' αναγνωρισθεί και ότι το δημόσιο αυτό αγαθό που διεκδικούν τόσα γειτονικά χωριά είναι ιδιοκτησία του χωριού. Χρειάζεται εδώ κάποιος δικηγόρος ο οποίος με ενέργειά του στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους θ' αναγνωρίσει το εν λόγω προϊόν σαν ιδιοκτησία του συναιτερισμού και άρα του χωριού. Έχουμε παραδείγματα παρόμοια στο νερό της Σάριζας και στα Νερά της Νιγρίτας. Εύχομαι η πρότασή μου να παρουσιάσει ενδιαφέρον για το χωριό μας και τους κατοίκους του και να γίνει αφορμή για κάτι καλύτερο από την παρούσα κατάσταση.

Με εκτίμηση, Μαρία Κόλλια - Παπανικολάου
Διοικητικό & Λογιστικό Στέλεχος - Μεταφράστρια

Στη μνήμη ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ

Η επιστολή που ακολουθεί είναι επίκαιρη γιατί συμπίπτει με τη συμπλήρωση έξι χρόνων από το θάνατο του μεγάλου μας συγγραφέα που διέπρεψε με πανελλήνια ακτινοβολία ως άξιος διανοητής, λογοτέχνης, φιλόσοφος και μεταρραστής.

Λίγα λόγια θα ήθελα να προσθέσω κι εγώ για την προσωπικότητα του αγαπητού μας συγχωριανού και «δασκάλου» για μένα.

Όταν διευθυντής στην τότε Στατιστική Υπηρεσία του Υπουργείου Συντονισμού (νυν Εθνικής Οικονομίας) βρέθηκα να συνομιλώ με έναν ευγενικό, μειλιχίο και παράλληλα δυναμικό άνδρα που τα λόγια του

μένουν χαραγμένα στην μνήμη μου και με κάνουν να δακρύζω ακόμα και μετά από μια 25ετία. «Κύταξε να προχωρήσεις και πάρε και αυτά τα βιβλία», ήταν νομίζω μεταφράσεις από τα ισπανικά του συγγραφέα Ορτέγας-Υ-Γκασέτ ήταν τα λόγια του που στα δύσκολα και ανεπίστρεπτα χρόνια της χούντας του '67 ήταν σαν βάλαμο στην ψυχή μου όπου έτρεχα μισοφοβισμένη να παρακολουθήσω τα μαθήματα στο αμφιθέατρο της Νομικής ενώ παράλληλα η ελπίδα για μια καλή δουλειά σε ελεύθερο έδαφος φτερούγιζε μέσα στα μάτια μου.

Αισθάνθηκα το χρέος να γράψω αυτά τα λίγα για έναν πνευματικό «άνθρωπο» του χωριού μας, της Κουκουβίστας.

Μαρία Κόλλια - Παπανικολάου

ΕΝΑ ΑΝΕΚΠΛΗΡΩΤΟ ΤΑΜΑ

Ο αείμνηστος ιερέας μας Παναγιώτης Α. Χασιακός έλεγε πολλές φορές ότι έχουμε ένα ανεκπλήρωτο τάμα και πρέπει να το εκπληρώσουμε.

Τον Οκτώβριο του 1942 οι Ιταλοί συνέλαβαν πολλούς συγχωριανούς μας και τους πήγαν αρχικά στη Λιβαδιά και από εκεί στη Θήβα, όπου τους έκλεισαν σε στρατόπεδο συγκέντρωσης. Και από το χωριό πηγαίνανε οι πατεράδες, μανάδες, αδέρφια και γυναίκες, με τα ζώα ή και με τα πόδια, να τους πάνε ένα καρβέλι ψωμί να φάνε και μια αλλαξιά ρούχα να αλλάξουν. Πέρασαν μήνες έγκλειστοι, ώσπου ανήμερα της γιορτής της Αγίας Βαρβάρας (4 Δεκεμβρίου) του 1942 τους άφησαν ελεύθερους. Οι συγχωριανοί μας αυτοί, από τη χαρά τους και την ευγνωμοσύνη τους μαζί, όταν γύρισαν στο χωριό, να φτιάξουν μια εκκλησούλα στο όνομά της για να την ευχαριστήσουν. Γύρισαν στο χωριό, βρήκαν τα σπίτια τους κατεστραμμένα και τις οικογένειές τους ταλαιπωρημένες και έμεινε το τάμα ανεκπλήρωτο.

Ο αείμνηστος ιερέας μας Παναγιώτης Α. Χασιακός όμως δεν ξέχασε το τάμα, όπως και πολλοί άλλοι που το έταξαν. Σκέφτηκε ότι, αφού είχε ανοικοδομήσει τις εκκλησίες της Παναγίας και της Αγίας Ελένης, και ανακαίνισε τον Άγιο Γεώργιο (με το υστέρημα, για κείνα τα χρόνια, αλλά και την προσωπική εργασία των χωριανών), είχε φτάσει η ώρα να φτιάξουν και την εκκλησία της Αγίας Βαρβάρας. Βγήκε λοιπόν στην Ωραία Πύλη, μετά την Λειτουργία, και θύμισε στους χωριανούς το τάμα. Συμφωνήσανε όλοι να φτιάξουν την εκκλησούλα. Σκέφτηκαν ως πιο κατάλληλο χώρο την εί-

ο ετήσιος χορός μας

σοδο του χωριού, την Κρύα Βρύση, κάπου εκεί που είναι σήμερα το γήπεδο —τότε δεν ήταν. Κάποιοι όμως δεν συμφώνησαν, ως συνήθως, για το χώρο και έμεινε πάλι το τάμα. Έφυγε και ο ιερέας μας Παναγιώτης Α. Χασιακός και το ξεχάσαμε όλοι.

Στις 19 Ιανουαρίου 2003, έγινε η γενική συνέλευση του συλλόγου μας «Αγία Τριάς». Ανακοινώθηκε εκεί ότι πρόκειται να μαρμαρωθεί από συμπολίτη μας το δάπεδο του πολιούχου του χωριού μας Αγίου Γεωργίου. Εγώ τότε σκέφτηκα ότι ο Άγιος Γεώργιος καλά είναι και με το ωραίο μωσαϊκό δάπεδό του και θα μας επιτρέψει, πιστεύω, αντί γι' αυτό να φτιάξουμε τώρα το τάμα, την Αγία Βαρβάρα και μετά, φτιάχνουμε και τον Άγιο Γεώργιο. Πιστεύω τώρα να βρούμε χώρο. Μία πρόταση —η καταλληλότερη κατά τη γνώμη μου— είναι το παλιό νεκροταφείο του χωριού μας. Στο χώρο αυτό δεν μπορούμε να φτιάξουμε κάτι άλλο, γιατί εκεί μέσα βρίσκονται τα οστά των παππούδων μας και το γονέων μας, ενώ μία εκκλησία θα είναι ευχής έργο για τους νεκρούς μας. Ας διαμορφωθεί ο χώρος κατάλληλα και να γίνει εκεί η εκκλησία. Πιστεύω θα είναι ένα στολίδι για το χωριό μας. Παίρνω το θάρρος και στέλνω αυτή την επιστολή στους Συλλόγους μας, να συζητήσουν το θέμα και με τον άξιο ιερέα του χωριού μας Ιωάννη Λευκαδίτη, που φροντίζει για τα έργα της Εκκλησίας, και όλοι μαζί να μπορέσουμε να εκπληρώσουμε αυτό το τάμα των χωριανών μας. Γιατί όπως λέει και ο λαός μας, στον Άγιο και στο παιδί άμα τάξεις, πρέπει να δώσεις. Σας ευχαριστώ.

Πρεσβυτέρα Γεωργία Π. Χασιακού

Ξέχασαν για λίγο το άγχος και τη φορτισμένη ατμόσφαιρα των ημερών όσοι —και ήταν πάρα πολλοί— παρευρέθησαν στον ετήσιο χορό του Συνδέσμου μας που έγινε στις 15.3.2003 στο ξενοδοχείο NOVOTEL. Η παρουσία των χωριανών και φίλων καθώς και της νεολαίας μας, μας γέμισε χαρά. Η μεγάλη αίθουσα του ξενοδοχείου ήταν κατάμεστη και με τους ήχους της ορχήστρας και του κλαρίνου το κέφι κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες. Ένα ευχάριστο διάλειμμα ήταν το χορευτικό μας. Οι χωριανές μας Β. Γρηγοροπούλου, Γ. Γρηγοροπούλου, Β. Αλεξίου, Γ. Βασιλείου, Ε. Καραβά, Μ. Αντωνίου και οι Νίκος Αντωνίου και Χρ. Πάνου ντυμένοι με παραδοσιακές στολές και υπό τους ήχους του κλαρίνου χόρεψαν δημοτικούς χορούς.

Πλούσιο ήταν και το λαχείο μας που με τα πολλά δώρα αποζημίωσε τους αγοραστές αλλά βοήθησε και το ταμείο μας οικονομικά. Τον χορό μας τίμησαν με την παρουσία τους: ο τ. υπουργός κ. Ν. Γκελεστάθης, ο αντινομάρχης κ. Γ. Κατσαρέλης, ο νομαρχιακός σύμβουλος κ. Καλατζής, ο Δήμαρχος Γραβιάς Αθαν. Μανανάς, η σύμβουλος κα Ευαγγ. Πασσαλή, οι πολιτευτές κ.κ. Κουτσομίχος και Κ. Ρούλιας, ο κ. Δ. Τσιαμπάς, μέλος του Τ.Σ., ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας μας κ. Γ. Πουρνάρας, η πρόεδρος γυναικών κ. Λαμπρινή Κουφάκη, η γραμματέας κ. Πόπη Αλούπη, η πρόεδρος Πολυδροσωτών κ. Όλγα Σταθοπούλου, ο πρόεδρος του συλλόγου Καστελλίων κ. Δ. Χαλατσάς, ο πρόεδρος της αδελφότητας Πανουργιά κ. Στάθης Κούπας, ο πρόεδρος του Α.Ο. κ. Χρήστος Ψωμάκης.

Πώς είδε το χορό μας συντάκτης από την εφημερίδα η «ΡΙΖΑ»

«Οι φετεινές εκδηλώσεις των Συλλόγων της ορεινής Παρνασσίδας έκλεισαν στις 15.3.2003 στο ξενοδο-

χείο «novotel» με το μεγάλο και πάντα πετυχημένο χορό του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών «Η Αγία Τριάδα». Η προσέλευση των Κουκουβιστιανών και των φίλων τους ξεπέρασε κάθε πρόβλεψη και προσδοκία, ήταν από πλευράς αριθμού ο μεγαλύτερος χορός των Συλλόγων μας. Αλλά και από άποψη της οργάνωσης, του μενού και του προγράμματος είχε ιδιαίτερη επιτυχία. Μετά από το λιτό και γλαφυρό χαιρετισμό του Προέδρου του Συνδέσμου **κ. Αθ. Μαλεβίτση** ο οποίος χαιρέτησε και ευχαρίστησε όλους και ειδικότερα τους φίλους της Κουκουβίστας που με την παρουσία τους τιμούσαν, αλλά και κοσμούσαν την εκδήλωση.

Το πρόγραμμα άνοιξαν οι όμορφες κοπέλες που αντλούν το Γένος από αυτό το όμορφο χωριό της Ρούμελης, δίνοντας το «στίγμα» της αξίας και σημασίας που έχει να τιμάμε την Ρίζα μας, και να προστατεύουμε την κουλτούρα του τόπου μας. Το πρόγραμμα με το κλαρίνο, το μπουζούκι και την ορχήστρα κάλυψε και το «χθες», παραδοσιακοί δημοτικοί χοροί και το σήμερα, με τα «λαϊκά» και τα «ποπ».

Η εκδήλωση αυτή και η επιτυχία της, οφείλεται στη θέληση των Κουκουβιστιανών να κρατήσουν ψηλά ζωντανό το «λάβαρα» της ιστορίας όπως το σήκωσε ο Παπανδριάς - Μώρης, αναπνέουν από τα «χνάρια» των στοχασμών του δικού τους φιλοσόφου Χρ. Μαλεβίτση και διαβαίνουν τα «μονοπάτια» του προβληματισμού του Γεωργίου Χασιακού (κι αυτός μετά θάνατο θα «αγιάσει») περισσότερο όμως οφείλεται ότι ο Σύνδεσμος εκφράζει όλους και πασχίζει για όλους για να κρατηθεί η αγάπη προς την Κουκουβίστα που είναι και η ΡΙΖΑ τους».

...πούσαι καημέν' Αποκριά!

Νίκος Ι. Δανιήλ

Σούσαν κάποτε, πέντ' έξι εφτά
δεκαετίες πίσω, σ' ένα πεντά-
μορφο χωριό της Ρούμελης —
σαν την Κουκουβίστα— κάτι άνθρωποι
ήσυχoi, αγνοί και απονήρευτοι, που νύ-
χτα μέρα, όλον τον καρδό, ιδρωκοπού-
σαν με τη γη, με τα ζα, για λίγο βιός. Εί-
χαν και κάτι παράξενα ονόματα, που
δεν ακούγονται πια σήμερα, όπως: Λι-
ούγκας, Κουρέλ'ς, Κ'τσαλές, Κ'νούπ'ς,
Σούπας, Χλιάρας....

Οι καιροί τότε δύσκολοι, η δουλειά
πολλή, τα καζάντια λίγα, οι χαρές ελάχι-
στες. Καλά και οι Απόκριες όμως. Άμα
έρχονταν, οι τίμιοι αυτοί άνθρωποι του
χωριού με τα παράξενα ονόματα, ξέ-
χναγαν για λίγο τις έγνοιες, τα βάσανα,
τη φτώχεια τους και, όλοι μαζί, ήξεραν
και να γλεντάνε. Οι αποκριάτικες μέ-
ρες, το ξέχωρο εθιμικό τους πνεύμα, ε-
πέτρεπαν σ' αυτούς τους απονήρευ-
τους να λύνουνε τη γλώσσα τους και
να κάνουνε πράματα και θάματα, φτά-
νοντας ως την υπερβολή. Και, όπως εί-
ναι γνωστό, «στην υπερβολή έγκειται το
γελοίο». Έτσι, διασκεδάζει ο κόσμος.
Έτσι διασκεδάζε πάντοτε. Με ακού-
σματα και ιδώματα, γαρνιρισμένα με
μπόλικη πιπεροκαυτερή σάλτσα...
Αλλά, για τους ανθρώπους του χωριού
—σαν την Κουκουβίστα— ως εκεί και μη
παρέκει. Στην καθημερινή ζωή, η ηθική
τους υπόσταση, αυστηρό και με έ-
λεγχο, καθόλου δεν άλλαξε, παρά την
ελευθεριότητα εκείνων των ημερών, τ'
αστεία, τα πειράγματα, τους πονηρούς
στίχους και τις ξεκαρδιστικές παντομί-
μες, όλο υπονοούμενα.

Σ' αυτό το όμορφο χωριό ευτύχησα κι
εγώ, μικρό παιδί, να ζήσω 'κείνες τις
χαρές, που σβήσανε για πάντα. Θα
προσπαθήσω σήμερα να ανασύρω, με
τη σκέψη, από τα βάθη του νου, όσα ο

χρόνος δε τα σκέπασε με τη λήθη. Δύ-
σκολο εγχείρημα. Γι' αυτό, ας μου συ-
χωρεθούν τα όποια λάθη, παραλεί-
ψεις, προσθήκες ή διαφορές. Όχι, σας
ρωτώ: Πού να θυμάμαι με ακρίβεια τα
λόγια των πειραχτικών τραγουδιών; Ενα
μυαλό τόχω κι εγώ (που άρχισε μάλιστα
να ξεκουπαίνει. Αυτό μεταξύ μας!). Κι έ-
τσι, το λοιπόν, τόρριξα στους αυτοσκε-
διασμούς.

Εκεί στην πλατέα μας, στο χοροστάσι,
πλάϊ στο παλιόν Αη-Γιώργη, μαζώνεταν
θυμάμαι ο κόσμος ούλος απ' τα σίπια,
απ' τα χωράφια, στα μαγαζιά των Τσι-
γαίων, του Τσώνου, του Βλάχου, του
Μποξά, του Καραμπέτσου.. Κι αρχι-
νούσε του παγκύρ'.

Ξάφνου, έρχονταν οι μασκαράδες
και μας βαράγανε με σακκούλες ή
τσουράπια γιομάτα στάχτη ή αλεύρι.
Μας έκαναν χάλια, μας στράβωναν! Ε-
μείς, όπου φύγει-φύγει. Άλλοι, μας
μουντζούρωναν, πότε με καρβουνό-
σκονη, πότε με τους λαδωμένους πά-
τους των τηγανιών.

Ο κόσμος απλός και απονήρευτος,
πάθαινε ό,τι πάθαινε, αλλά γελούσε κι
όλας με την καρδιά του. Τότε με καρ-
μούζες και τούμπανα προβάλλαν κι άλ-
λοι μασκαρεμένοι, πούρχονταν ψηλά
απ' τ' αυλάκι, σα να λέμε απ' του Σα-
μαρά, ντυμένοι διονυσιακά, με φαλλικά
υπερμεγέθη σύμβολα ο ένας και με
κέρατα κι η «άλλη» με βυζιά, μαντήλι κα-
κοβαλμένο, κοκκινάδι και τριχωτές πο-
δάρες. Κι έλεγαν τραγουδιστά, περι-
που τα εξής:

Ο ένας:

— Μωρή, πού τά -, μωρή πού τά-
μωρή πού τάβρες τα λεφτά,
φώναξε, πες το δυνατό
και τάφερές του κερατά;

Η «άλλη»:

— Πήγα και γά-, πήγα και γά-
πήγα και γάζωσα σκουπιά,
μα έπαθα η δόλια τη ζημιά:
Με σπρώξανε κάτι παιδιά...

Ο πρώτος συνέχιζε, περιλύπος:

— Γυναίκα, έπαθες ζημιά
σε ξένα σκαλοπάτια
κι απ' το πολύ το σπρώξιμο
σου βγήκανε τα μάτια!

Η «δεύτερη» απαντούσε χαρούμενα:

— Τι λές, αντρούλη μου γλυκέ,
κι ακούν τ' αφτιά του κόσμου;
Εγώ, με τέτοιο σπρώξιμο
βρήκα ξανά το φως μου!

Προτού κοπάσουνε οι καγχασμοί των
συγκεντρωμένων, άλλοι μασκαράδες,
με αρμαθιές κουδούνια και κυπριά
φορτωμένοι, ανηφόριζαν απ' τα Λιου-
γκέϊκα στο χοροστάσι, διαλαλώντας
πως:

— Σαράντα μνια καλουγρηγιές
πάνε στον αρχιδιάκο,
για να τους δώσει λειτουργιές
να βάλουνε στο σάκκο....
και τον ρωτάει μια καφερή,
ν' ανάψω λες ένα κερί;
Κι αυτός της απαντάει:
Εδώ σε τούτη τη Μουνή
κάμε λιγάκι απομουνή...

Μα, τι σου κρένω κουτουρού, τώρα
που τάναψες!

Την ίδια ώρα ακουγόταν άλλος σαμα-
τάς, εκεί σιμά στην τρανή βελανιδιά με
την καμπάνα. Οχλαλοή μεγάλη, γέλια,
φωνές και γιουχαϊσματα. Άλλη τρελή
παρέα, καλά μασκαρεμένη, αγνώρι-
στη, έφτανε στην πλατέα.

Κι έλεγε φωναχτά ο ένας, στη
«γρηά» δίπλα του (που είχε και μουστά-
κια, γιατί λυπόταν να τα θυσιάσει):

— Θειά μου Νι-, μαρή θειά μου Νι-,
θειά μου Νικολάκαινα,

πες το παραμύθι μας
εκείνο με τη Δράκαινα...

Η «γρηά» είχε τις επιφυλάξεις της:

— Εσύ μου νύ-, μηρε, εσύ μου νύ-,
εσύ μου νύσταξες νωρίς
κι είπες ακόμα πως πονείς...
θ' αντέξεις άραγε, μπορείς;

Κι ο «ανηψιός» τηρώντας το δεξι του
χέρι, επέμενε:

— τόνα μου νύ-, άχ, τόνα μου νύ-,
τόνα μου νύχι με πονεί,
με σφάζει το ερμαδιακό,
αλλά μ' αρέσει να σε ακώ.

Χάχανα και ζητωκραυγές από τον κό-
σμο που όλο και ερχόταν στις ρούγες,
να κάνει χάξι σ' εκείνο το αυθόρμητο
λαϊκό ξέσπασμα, το αγνό, το τζάμπα
γλέντι, όπου οι μασκαρεμένοι συχω-
ριανοί συναγωνίζονταν μεταξύ τους, με
κινήσεις, με φιγούρες, με λόγια σκω-
πικά, για να κάμουν τη μίζερη ζωή μας
κομμάτι πιο χαρούμενη.

Από την Κρύα Βρύση έρχονταν τέλος
άλλοι δυο trexάτοι -σάμπως παράστα-
ναν θαρρώ έναν πατέρα με το γιό, γιατί
καθώς ο ένας κυνηγούσε τον άλλο,
κραδαίνοντας μια γκλίτσα, του χού-
γιαζε:

— Άειντε, παιδί μου Μανωλιό,
σύρε να μάθεις στο σκολειό
γράμματα μίαν αγκούτσα
και πάψε πια να τη βαράς
ολημερής, μετά χαράς,
την έρημη την!

Δυστυχώς, από τα γέλια των άλλων,
δεν άκουγα καλά ποια ήταν αυτή η έ-
ρρημη.... Έτσι αδυνατώ να σας πληροφο-
ρήσω. (Έψαξα και το λεξικό. Μόνο μια
λέξη ταιριάζει: η παπούτσα -εννοείται η
μεγάλη. Αλλά, πάλι, αυτή δεν πάει, έχει
τρεις συλλαβές...).

Κάτι μούκανε εντύπωση πάντως τότε,
είναι πούβλεπα τις ροδομάγουλες κο-
πελιές να κρύβονται ντροπαλά με τη
χούφτα τους τα μαγουλάκια τους, να
χαμηλώνουν τα κεφάλια και να κρυφο-
γελούν.

Άκουγα και τη θειά μ' τη Δημητρά-
καινα (άλλη μεγάλη πλακατζού όσο κι
αθυρόστομη γυναίκα που άμα τ' άνοιγε
το χρυσό της το στόμα -σάματι τόκλεινε
και ποτέ- έκανε τους άντρες να κοκκινί-

ζουν από ντροπή), να σχολιάζει μεγα-
λόφωνα όσα ακούγανε τ' αφτιά της και
βλέπανε τα μάτια της:

— Ατέρα, ατέρα, μαρή Μυγδάλου...

— Τι να τ'ράξου μαρή;

— Καλά, δε γλέπ'ς; Να, αυτόνος ικεί,
με το μακρύ το παλαμάρ', που τόχ'ει να
σέρνεται ίσαμε τ' γη, καταή....

— Αυτόνου με τα κρεμμύδια στα
σκέλια τ', μ' λες;

— Αυτόνον για.... Μπάκι ξέρ'ς ποιός
νάν'; Ου Ζαβουλίκας;

— Μπα! Ου Γιώργους δεν ντένεται
έτσ'. Κάποιος άλλος μασκαράς κρύβιτι!
Έχουμε πολλούς.

— Λες νάν' ου Κίλιπούρ'ς;

— Ουόχι! Τουν ήβρα πριν από λίγου ι-
κεί σιακάτ' στ'ν Παναγία, να στέκιπ γυρ-
τός και χαμουγελαστός, με ακουμπι-
σμένο το σαγόνι τ' στα δυό τ' χέργια,
πού τ' ακούμπαγι κι αυτάνα στο μπα-
στούνι τ'....

— Έτσ' τ' αρέθ' αυ'νού. Ξεκουρά-
ζιτ'.

— Ου καθένας με το χούι τ'.

— Ίιιιι!

— Τι κάν'ς έτσ' μαρή;

— Τήρα, τήρα!

— Σιαπού;

— Σιακέι! Γλέπ'ς;

— Αυτόνον με τα μιγάλα κέρατα, τα
τραϊσια, για τουν άλλουν με τα γαϊδουρ-
ν'νά τ' αφτιά;

— Μαρή, ικείνον που κ'βεντιάζαμι, με
το παλαμάρ'....

— Α! Ιού, ούλου κείνον τ'ράς!

— Αφού κ'νάει κιόλα πέρα δώθε....
σα να μας λ'βανίζ' ου κιαρτάς!

— Καλά λες μαρή. Ούτε τ'ς καμπά-
νας το γλωσσίδ' νάταν!

Τέτοιοι και παρόμοιοι διάλογοι και
σχολιασμοί ακούγονταν πολλοί κείνες
τις μέρες. Μόνο η μάνα μου έφερνε
αντηρρήσεις. Κάποια πράγματα σαν να
την ενοχλούσαν. Κι άμα γυρνούσαμε
στο σπίτι, την ώρα που διώχναμε τις
στάχτες και τις μπουζούρες από πάνω
μας, ο πατέρας μας ρωτούσε:

— Λοιπόν, πώς σας φάνηκαν οι Από-
κριες;

— Υπέροχες! πότε θα ξανάρθουν;

— Σε δώδεκα μήνες.

— Γιατί αργούν τόσο;

— Για να τις πεθυμήσετε πλειότερο.
Εσένα, Παναϊού, σ' άρεσαν; ρωτούσε
και τη μάνα.

— Τς! έκανε εκείνη με τη γλώσσα
μέσα απ' τα δόντια.

— Γιατί; απορούσε ο πατέρας. Τι δεν
σου άρεσε;

— Να, μαρέ Γιάνν'... Ούλου κát' χαζά
κάναν, με τα κρεμαστάρια τ'ς....

— Και τι σε πείραξαν εσένα, βρε γυ-
ναίκα; Σάματι ήταν αληθινά; Ψεύτικα ή-
ταν!

— Ψεύτικα, ξεψεύτικα, δεν άναψε η
κοιλιά μ' να βλέπου τ' αχαμνά τ'ς!

— Ελα, μαρή Παναϊού, υπερβάλλεις.

— Αμ' τ' άλλου;

— Ποιό άλλο;

— Τρούμα', δεν τák'σεις; Ικεί δεν εί-
σαν; Ούλου για μινιά λέγαν! Α, να χα-
θούν, να χαθούν τα παλιότομαρα, σαν
δεν ντρέπονται!

Ο πατέρας τότε έβαζε τα γέλια και α-
γωνιζόταν να εξηγήσει στην καημένη τη
μάνα πως αυτό που άκουγε δεν ήταν
το ίδιο μ' αυτό που νόμιζε.

— Άκου, Παναϊού. Εμείς εδώ στο χω-
ριό, λέμε μινιά κι εννούμε μια, λέμε σα-
ράντα μινιά κι εννούμε, πάλι, ακριβώς
σαράντα μία... Κατάλαβες;

— Κείνο που κατάλαβα ιγώ, Γιάνν',
είνι, πως όπως και να μου τα ειπείς, α-
νάποδα κι απρόσωπα, το ίδιο μ' κάν'ει.
Πάντα μινια και σαράντα μινιά θα είνι! Δε
πα' να λες ισύ!

Τι όμορφες κι αλησμόνητες εποχές
ήταν εκείνες! Πόσο θάθελα, στ' αλή-
θεια, νάμουνα ξανά παιδάκι και να ζω-
ντάνευε, σα μέσα σ' όνειρο που όλα
είναι μπορετά, ένα φανταστικό χωριό
της Ρούμελης -όπως η Κουκουβίστα-
με όλους εκείνους τους φανταστικούς
ανθρώπους, τους αγνούς και άδολους,
με τα παράξενα ονόματα: Ξεστρού-
πας, Καρφής, Βαρδακιούπ'ς, Τιρλί-
γκας...- Κι όλοι μαζί, σαν τότε, να συνα-
χθούμε μια Αποκριά, στο χοροστάσι,
γύρω απ' τον πλάτανο!

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΙΜΗΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ Π. ΚΟΛΙΑ

Μια από τις πλέον επιτυχημένες εκδηλώσεις οργάνωσε στις 17.2.2003 το Πανεπιστήμιο Αθηνών για την απότιση τιμής και μνήμης στο Στέφανο Π. Κόλια, που σε ηλικία 19 ετών βρήκε μαρτυρικό θάνατο στα χέρια της συνεργαζόμενης με τους Γερμανούς «Εθνικής Ασφάλειας» πριν από 59 χρόνια, 19.2.1944.

Σύμφωνα με το πρόγραμμα η εκδήλωση άρχισε με προσφώνηση του αντιπρύτανη καθηγητή **κ. Μιχαήλ Δερμιτζάκη**, απόσπασμα της οποίας δημοσιεύουμε:

«Η αποψινή εκδήλωση έχει ως σκοπό την απότιση τιμής στη μνήμη του Στέφανου Κόλια, φοιτητή του Πανεπιστημίου μας, ο οποίος βρήκε μαρτυρικό θάνατο στα χέρια των Ναζί κατακτητών το 1944, μετά τη σύλληψή του στο παρακείμενο αίθριο του κεντρικού κτηρίου.

Παράλληλα, όμως με την επέτειο αυτή, τιμούμε απόψε τη μνήμη όλων εκείνων των μελών του Ιδρύματός μας, φοιτητών, καθηγητών και των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας που συμμετείχαν ενεργά στην Αντίσταση και θυσίασαν τη ζωή τους στον βωμό της εθνικής και πνευματικής ελευθερίας. Και είναι σίγουρο πως οι άνθρωποι αυτοί ήταν ευάριθμοι.

Η περίοδος της εχθρικής Κατοχής αποτέλεσε μία από τις πιο δραματικές περιόδους στην ιστορία του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το μεγαλύτερο Πανεπιστημιακό Ιδρυμα της χώρας μας εβίωσε σε όλη της τη βαρβαρότητα την ξενική Κατοχή και προσέφερε τη δική του πολύτιμη συμβολή στον Αγώνα εναντίον των κατακτητών, με την εκούσια θυσία πολλών μελών του. Με πρωτεργάτες τους φοιτητές του, το Πανεπιστήμιο Αθηνών συμμετείχε στην εποποιία της Εθνικής Αντίστασης και προσέφερε πολλά στο βωμό της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Σχεδόν αμέσως μετά την είσοδο των Γερμανών στην Αθήνα, ιδρύθηκαν από φοιτητές οι πρώτοι αγωνιστικοί φοιτητικοί πυρήνες, οι οποίοι οργάνωσαν και συμμετείχαν σε εκδηλώσεις διαμαρτυρίας και αντίστασης, με τη

συμπαράσταση όλο και μεγαλύτερου αριθμού πολιτών. Στην πρώτη γραμμή οι φοιτητές με τις οργανώσεις τους, έκαναν εμφανή την παρουσία τους κάθε φορά που υπήρχε εθνικό θέμα ή πρόβλημα επιβίωσης. Ας μη ξεχνούμε ότι δύο φοιτητές, ο Λάκης Σάντας από τη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου μας και ο Μανώλης Γλέζος από την ΑΣΟΕΕ ήταν τα παληκάρια που αφήφισαν τον κίνδυνο και κατέβασαν τη ναζιστική σημαία με τον αγκυλωτό σταυρό από την Ακρόπολη, λίγες μόνον εβδομάδες μετά την κατοχή της Αθήνας.

.....

Για τα μέλη της Πανεπιστημιακής μας Κοινότητας, τα

Μ. Δερμιτζάκης

οποία θυσιάστηκαν κατά την περίοδο 1941-1944, έχει εντοχισθεί εδώ και μια τριετία περίπου, μαρμάρινη αναμνηστική πλάκα με τα ονόματα 52 ανθρώπων που έχασαν τη ζωή τους στην άνιση μάχη με τη θηριωδία των στρατευμάτων Κατοχής. Ο κατάλογος των επωνύμων νεκρών σίγουρα δεν είναι πλήρης, αλλά η πλάκα αυτή είναι προορισμένη να μας θυμίζει και εκείνους που το όνομά τους μας μένει ακόμη άγνωστο. Αξίζει να ακουστούν και πάλι μέσα στον χώρο του Πανεπιστημίου τα 52 αυτά ονόματα και ας αφήσουμε τη μνήμη μας να ανατρέξει με ευγνωμοσύνη προς αυτούς και όλους όσους θυσιάστηκαν για την ελευθερία και την αξιοπρέπεια των επερχομένων γενεών.

Κυρίες και κύριοι, τα ονόματα αυτά θα θυμίζουν πάντοτε ότι η Πανεπιστημιακή μας κοινότητα όχι μόνο δεν έμεινε αμέτοχη σε αυτή τη σκληρή δοκιμασία του ελληνικού λαού, αλλά προσέφερε στο δέντρο της ελευθερίας τα πιο θαλερά της νιάτα, τα παιδιά της, που με το αίμα τους απέδειξαν ότι η ελευθερία του πνεύματος, την οποία διαφυλάσσουμε στο Πανεπιστήμιο, ως κόρην οφθαλμού, είναι σύμφυτη και αixeχώριστη από την ανθρωπινή και την εθνική ελευθερία.

Όσο για το ανθρώπινο γένος, και ειδικότερα ο λαός μας, θυμάται και τιμά αυτές τις εξοχες μορφές των νεα-

ρών αγωνιστών, που ξέρουν να «φυλάγουν Θερμοπύλες, ποτέ από το χρέος μη κινούντες», δεν έχει να φοβάται τίποτε από αυτά που διαλαλούν ορισμένες σύγχρονες Κασσάνδρες για ηθική κατάπτωση και εφησυχασμό.

Εύχομαι ολόψυχα να παραμείνουν για πάντα φωτεινά πρότυπα ήθους και ευψυχίας, που θα εμπνέουν τις νεότερες γενιές».

Στη συνέχεια έλαβε το λόγο ο καθηγητής της Βυζαντινής Ιστορίας του Παν/μίου Αθηνών **Ταξιάρχης Γ. Κόλιας**:

«Ο Στέφανος Κόλιας γεννήθηκε το 1924, στην Καλοσκοπή Παρνασσίδος, στην ορεινή Φωκίδα, όπου και μεγάλωσε, ως πέμπτο από τα επτά παιδιά του Παναγιώτη και της Μαρίας Κόλια. Στην Αθήνα ενάμιση χρόνο περίπου μετά την έναρξη της κατοχής ενεγράφη στη Νομική

Ταξ. Γ. Κόλιας

Σχολή το 1942. Σύντομα οργανώθηκε στην Ενιαία Πανελλαδική Οργάνωση Νέων (ΕΠΟΝ). Στις 16 Φεβρουαρίου 1944 συνελήφθη μέσα στο προαύλιο του Πανεπιστημίου και μετά από τρεις ημέρες βασανιστηρίων βρήκε φρικτό θάνατο.

Στις 16 Φεβρουαρίου 1944, μετά από κατάδοση, προφανώς συνελήφθη εδώ, μέσα στο προαύλιο του Πανεπιστημίου προς την οδό Ρήγα Φεραίου, όπου τότε υπήρχε είσοδος προς το προαύλιο, από όργανα των κατακτητών. Όπως έγινε γνωστό από παριστάμενους τότε συμφοιτητές του πρόλαβε να βάλει στο στόμα του και να καταπιεί σημείωμα με πληροφορίες για συναγωνιστές του, που δεν έπρεπε να πέσει στα χέρια των δικτών του. Η πορεία που επρόκειτο να ακολουθήσει ήταν πλέον γνωστή. Οδηγήθηκε στα κρατητήρια της Ειδικής Ασφάλειας στην οδό Ελπίδος, στην πλατεία Βικτωρίας, από όπου ήταν σχεδόν αδύνατο να βγει κανείς ζωντανός, τουλάχιστον χωρίς να έχει ενδώσει στις απαιτήσεις των οργάνων των Γερμανών. Εκεί έμεινε τρεις ημέρες και υπέστη φρικτά βασανιστήρια χωρίς να ανοίξει το στόμα του και να προδώσει. Ετοιμοθάνατο τον μετέφεραν πάνω σε ένα ανοιχτό αυτοκίνητο από την οδό Ελπίδος, στο Δημοτικό Νοσοκομείο στην οδό Ακαδημίας, κατά τη μεταφορά όμως ξεψύχησε. Οι γιατροί μπόρεσαν μόνο να διαπιστώσουν το θάνατό του, και μάλιστα «στις εκτεταμένες κακώσεις δια θλώτος οργάνου» (όπως διαβάζουμε στο πιστοποιητικό

(132/44) του Αρχείου Ιατροδικαστικών Εκθέσεων) οι οποίες (κακώσεις) είχαν προκαλέσει το θάνατο.

Ο Στέφανος Κόλιας υπήρξε ένας από τους χιλιάδες Έλληνες που έπεσαν θύματα του φοβερού εκείνου πολέμου. Απόψε στο πρόσωπό του τιμούμε τους ήρωες της εποχής, τους αγωνιστές της ελευθερίας, αλλά και τους απλούς πολίτες που έχασαν τη ζωή τους τα χρόνια εκείνα. Μπορούμε να πούμε ότι ο Στέφανος υπήρξε κατά κάποιο τρόπο τυχερός. Ο μικρότερος από τους αδελφούς του, ο Ταξιάρχης, επί έξι δεκαετίες αισθανόταν το χρέος να τιμήσει τη μνήμη του αγωνιστή δολοφονημένου αδελφού με ένα ιδιαίτερο τρόπο στο χώρο που συνελήφθη. Η πρωτοβουλία αυτή, έδωσε το έναυσμα και την ευκαιρία στο Πανεπιστήμιο να τιμήσει με την εκδήλωση αυτή μνήμης το χαμένο φοιτητή του. Και βέβαια μαζί με αυτό και όλα τα άλλα παληκάρια που αγωνίσθηκαν και θυσιάστηκαν για την ελευθερία.

Το λόγο πήρε ο καθηγητής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου **Στέφανος Δημητρίου Κόλλιας**.

«Θα ήθελα και εγώ με τη σειρά μου να ευχαριστήσω το Πανεπιστήμιο Αθηνών και ειδικότερα τον αντιπρύτανη κ. Μιχάλη Δερμιτζάκη που οργάνωσε αυτή την εκδήλωση μνήμης για το Στέφανο Παν. Κόλια, του οποίου τιμητικά φέρω το όνομα, καθώς και τον Φοίβο Ταξιάρχη Κόλια, που ήταν η ψυχή της εκδήλωσης αυτής.

Σήμερα τιμάμε τον Στέφανο ο οποίος σε ηλικία μόλις

Στ. Δ. Κόλλιας

20 ετών, στο άνθος της ηλικίας του, έδωσε τη ζωή του για τον αγώνα της πατρίδας μας στην περίοδο της Γερμανικής Κατοχής, ως φοιτητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Θα προσθέσω και γω δυο λόγια για τη θυσία αυτή.

Το πρώτο θέμα που θα αναφερθώ είναι η αναγνώριση της θυσίας. Αυτή έγινε άμεσα από τους ανθρώπους που τον γνώρισαν ή έζησαν μαζί του. Δείγματά της είναι το διήγημα του Βασίλη Μοσκόβη, που ήταν προϊστάμενός του στη Βιβλιοθήκη του Δήμου όπου εργαζόταν, το ποίημα που γράφτηκε γι' αυτόν μέσα στις δύσκολες συνθήκες της Κατοχής και θα ακούσετε μελοποιημένο σήμερα, η απόδοση του ονόματός του σε τρία παιδιά των αδελφών του. Με τη σημερινή εκδήλωση που οργανώνει το Πανεπιστήμιο Αθηνών αποδίδεται αυτή η α-

ναγνώριση και από το Πνευματικό Ίδρυμα στο οποίο ο Στέφανος σπούδαζε και στο οποίο συνελήφθη πριν το μαρτυρικό θάνατό του.

Το δεύτερο θέμα είναι το νόημα της θυσίας του Στέφανου στην εποχή μας. Στη σημερινή εποχή τα ιδανικά και τα μεγάλα όνειρα για πολλούς έχουν ατονήσει ή εξαφανιστεί, με αποτέλεσμα λόγοι για θυσίες να φαντάζουν ίσως λίγο γραφικοί. Αν αναλογιστεί όμως κανείς τις μεγάλες τεχνολογικές προκλήσεις της εποχής μας, όπως την πληροφορική, την ρομποτική, την γενετική, και τα ανοικτά θέματα που προκύπτουν για την πρόοδο και εξέλιξη του ανθρώπου, αλλά και την παγκοσμιοποίηση, και τα αποτελέσματα των ανωτέρω τόσο στις αναπτυγμένες χώρες (θυμηθείτε τις κοινωνίες των δυο τρίτων), όσο και στις αναπτυσσόμενες ή χώρες του τρίτου κόσμου (με πολέμους, κερδοσκοπία και εκμετάλλευση), θέματα που φέρνουν εγρήγορση, παρέμβαση, ακόμα και θυσία, για να μπορούν οι εξελίξεις αυτές να μην καθοδηγούνται μόνο από το συμφέρον και το κέρδος αλλά από την αναζήτηση του αγαθού της οικουμενικής ελευθερίας, της προόδου και της διατήρησης της περιβαλλοντικής ισορροπίας.

Στο πλαίσιο αυτό πιστεύω ότι η θυσία του Στέφανου συνεχίζει να μας εμπνέει και να αποτελεί ένα φωτεινό παράδειγμα και σήμερα. Σας ευχαριστώ θερμά».

Εντυπωσιακή ήταν και η ομιλία του διακεκριμένου φιλολόγου και κριτικού θεάτρου Κώστα Γεωργουσόπουλου. Ο Γ. Πυρσόπουλος διάβασε απόσπασμα από το διήγημα του Βασίλη Μοσκόβη «ΣΤΕΦΑΝΟΣ» (έχει δημοσιευθεί στα τ. 34-35 / 1982 της Εφημερίδας μας).

Στίχους απέδωσαν οι ηθοποιοί Εύα Κοταμανίδου και Ν. Τσακίρογλου.

Η χορωδία του Παν/μίου Αθηνών με Δ/ντή τον Αντώνη Βασιλάκη απέδωσε μουσικές συνθέσεις «το τραγούδι του Στέφανου» (ποίηση αγνώστου), «ένα το χελιδόνι» του Μίκη Θεοδωράκη και το «Θούριο» του Ρήγα.

Η εκδήλωση έκλεισε με ομιλία του αδελφού του Στέφανου ηθοποιού **Φοίβου Ταξιάρχη Κόλια**.

«Η σημερινή τελετή της εκδηλώσεως τιμής και μνήμης είναι μια εξόχως ξεχωριστή, ιδιαίτερης πυκνότητας και ποιότητας, χρονική στιγμή.

Βέβαια, τον τιμώμενο, δεν μπορεί να τον φέρει πίσω, δεν μπορεί να του κατασιγάσει τις οίμωγές του άφατου πόνου, να τον ανακουφίσει από την αγριότητα του θανάτου βασανισμού του νεανικού σώματος.

«Μόνος εδάγκωσε μες τον καιρό με δόντια πέτρινα
Το μήνυμα που σήκωσε τ' άντεξε μόνος!

Μόνος απέλπισε το θάνατο

Μόνος εκίνησε για το μακρύ ταξίδι σαν της σάλπιγγας
μες τους αιθέρες

Πήρε και στεφανώθηκε την άλω μόνος»

Φοίβος-Ταξιάρχης Κόλιας

Παραμένουμε βουβοί, μακρινοί
μάρτυρες σε ότι συντελέστηκε, τον
παρακολουθούμε με μόνο το φωτο-
στέφανο.

«πήρε και στεφανώθηκε την άλω
μόνος» —όπως ο ποιητής σημειώνει—
τα δυο επιζώντα αδέρφια του, οι
στενοί συγγενείς του, γαμπροί, νύ-
φες, τ' ανήψια του, οι συναγωνιστές

του, σφίγγουν θερμά το χέρι σ' όσους παραβρέθηκαν.

Χαιρετίζουμε και εξαίρουμε την πρωτοβουλία και απόφαση του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών να οργανώσει την εκδήλωση αυτή, τιμής και μνήμης για τον μαρτυρικό, από φριχτά βασανιστήρια θάνατο, του φοιτητή της Νομικής σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, Στέφανου Παναγιώτη Κόλια, στις 19 Φεβρουαρίου 1944, ούτε καν οχτώ μήνες πριν την απελευθέρωση της χώρας από τον ζυγό των ξένων κατακτητών.

Ευχόμαστε η εκδήλωση αυτή να συμβάλει έστω και ελάχιστα στην εδραίωσης της ειρήνης».

Η μεγάλη αίθουσα τελετών του Παν/μίου Αθηνών ήταν κατάμεστη με κυρίαρχο στοιχείο τους συμπολίτες μας. Οι ομιλίες των καθηγητών, οι απαγγελίες των ποιη-
μάτων, οι μελωδικές εκτελέ-
σεις των τραγουδιών, το λιτό
και εντυπωσιακό κλείσιμο της
εκδήλωσης από τον ηθοποιό
Φοίβο Ταξιάρχη Κόλια, έδω-
σαν ένα νόημα στη θυσία και
μας έκαναν να νιώσουμε ότι
χάσαμε έναν δικό μας αν-
θρωπο. Μας έφεραν το Στέ-
φανο κοντά μας και αισθανθή-
μαμε ότι ο χαμός του ανθρω-
που που έδωσε το αίμα του
στην καθγιασμένη υπόθεση
του απελευθερωτικού αγώνα
ήταν υπόθεση όλων μας.

Στην Αθήνα (Κουκάκι), Φεβρουάριος 1943, πριν φύγει ο Δημήτρης για το χωριό (αντάρτικο) και ένα χρόνο πριν χάσουμε το Στέφανο...

Από αριστερά καθιστοί: Χαράλαμπος, Δημήτρης. Πίσω όρθιοι: Ταξιάρχης, Γιώργος, Στέφανος.

SOS για 1.375 τραγούδια!

«Επειδή στενεύουν τα περιθώρια λόγω γήρατος...», γράφει, σε μία ιδιαίτερης ευαισθησίας, επιστολή που απευθύνει στα «ανθρώπινα» ο 85χρονος Ρουμελιώτης λαογράφος **Θεοφάνης Λευκαδίτης**.

Στα νιάτα του, και μια ολόκληρη ζωή, δόθηκε στη λαογραφία: την έρευνα, συλλογή και καταγραφή πολιτισμών και κειμένων της λαϊκής παράδοσης που αποτελούν βάση της εθνικής μας κληρονομιάς.

«Αθεράπευτος λάτρης της δημοτικής μας μουσικής, ταξιδεύοντας σ' όλη την Ελλάδα κατάφερα να συγκεντρώσω, ύστερα από κόπους, μόχθους και τεράστια έξοδα, 3.100 παραδοσιακά τραγούδια. Πρόσφατα κυκλοφόρησε, από τις εκδόσεις

Αθ. Σταμούλη (Αβέρωφ 2, έναντι Πολυτεχνείου, τηλ. 210-5338305), ο Α' τόμος με 1.725 αθάνατα δημοτικά τραγούδια, χωρίς, φυσικά, κανένα δικό μου όφελος, σε σύγκριση μ' αυτά που ξόδεψα για να συγκεντρώσω αυτόν τον αμύθητο θησαυρό».

Ιστορικά, ακριτικά, κλέφτικα, κοινωνικά, χορευτικά, τσάμικα, συρτά, ζειμπέκικα, μαντινάδες, λιανοτραγούδια του γάμου και της αγάπης, ευτράπελα της Αποκριάς, μοιρολόγια, εθνικά θούρια, ευχές, προσευχές και άλλα πολλά, όσα η δημιουργία μου ένεπνευσε στον ανώνυμο λαϊκό δημιουργό, θεμέλια της εθνικής συνείδησης που διασώθηκαν από στόμα σε στόμα και από χωριό σε χωριό,

περιέχονται στον Α' τόμο της συλλογής του σεβάσμιου ρέκτη.

Ομως, «Επειδή στενεύουν τα περιθώρια λόγω γήρατος, θέλω να εκδώσω και τον Β' τόμο (1.375 τραγούδια), για να μπει στις βιβλιοθήκες εκείνων που αγαπούν τις παραδόσεις μας και δη το δημοτικό τραγούδι, γιατί τα χειρόγραφα μου θα πάνε στράφι και θα είναι κρίμα να στερηθούν οι νέοι μας την πατροπαράδοτη αυτή κληρονομιά», καταλήγει ο καλός λαογράφος και κάνει έκκληση (τηλ. 210-5714751) «σε κάθε ενδιαφερόμενο, λάτρη των δημοτικών μας τραγουδιών, να εκδώσει αυτό το βιβλίο, δίχως καμιά αμοιβή!» Η ευγένεια και η γενναιοδωρία είθε ακόμα να υποχρεώσουν...

Ελευθεροτυπία 1.2.2003

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΚΩΣΤΑΣ ΕΥΑΓΓ. ΚΟΥΤΣΙΚΑΣ

Η ΚΑΪΤΣΑ

Η ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ
ΠΟΥ ΤΗ ΣΗΜΑΔΕΨΑΝ

ΑΘΗΝΑ 2002

Την ιστορία του χωριού του μας παρουσιάζει ο Κώστας Κούτσικας που τυχαίνει να είναι γνωστός σε πολλούς χωριανούς μας, αλλά και φίλος και παλιός συνάδελφος του προέδρου μας. Πρόκειται για την ιστορία του χωριού Καΐτσα, σημερινή Μακρυράχη Δομοκού που και αυτό όπως και το δικό μας γνώρισε τις εθνικές περιπέτειες της πυρπόλησης και του εκπατρισμού κατά τις περιόδους της κατοχής και του εμφυλίου σπαραγμού και που και σήμερα ακολουθεί την πορεία των χωριών της υπαίθρου που συνεχώς μειώνεται ο πληθυσμός τους.

Η συγγραφή του βιβλίου είναι καρπός εργασίας πολλών ετών και με ακρίβεια, προσεγγίζει τα γεγονότα, τα πρόσωπα και τα πράγματα του χωριού Καΐτσα στη διαδρομή των αιώνων και αποτελεί μια αξιόπιστη μαρτυρία της τοπικής πατριδογνωσίας.

Η ιστορία όπως αποτυπώνεται μέσα στις 310 σελίδες του βιβλίου είναι μια μεγάλη προσφορά όχι μόνο για την Καΐτσα αλλά και για ολόκληρη την περιφέρεια.

Τα μέλη του νέου Δημοτικού Συμβουλίου Γραβιάς 2003-6

1. ΜΑΝΑΝΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΓΡΑΒΙΑ	ΔΗΜΑΡΧΟΣ
2. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΜΑΡΙΟΛΑΤΑ	Αντ/μαρχος
3. ΠΕΤΡΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ	Πρόεδρος Δ.Σ.
4. ΚΟΝΤΟΛΑΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ	ΓΡΑΒΙΑ	μέλος
5. ΚΟΡΟΜΠΙΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΓΡΑΒΙΑ	»
6. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ ΗΛΙΑΣ	ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ	»
7. ΡΑΠΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	»	»
8. ΠΑΠΠΑΣ ΑΝΑΣΤ.	»	»
9. ΜΑΚΡΗΣ ΠΑΝΑΓ.	ΚΑΣΤΕΛΙΑ	»
10. ΚΟΥΤΡΟΖΗΣ ΠΑΝΑΓ.	ΓΡΑΒΙΑ	»
11. ΜΠΑΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΚΑΣΤΕΛΙΑ	»
12. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓ.	ΓΡΑΒΙΑ	»
13. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ	»
14. ΜΥΡΜΙΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ	»
15. ΠΑΣΣΑΛΗ ΕΥΑΓΓ.	ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ	»
16. ΣΙΔΕΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΜΑΡΙΟΛΑΤΑ	»

ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΟΜΙΛΟ «ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΜΟΣ»

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο το οποίο προήλθε από τις εκλογές της 19.1.2003 συνεκροτήθη σε Σώμα με την κάτωθι σύνθεση:

Πρόεδρος:	Ψωμακέλης Χρήστος
Αντιπρόεδρος:	Θεοχάρης Γιώργος
Γεν. Γραμματέας:	Βλάχος Φώτης
Ταμίας:	Κυριαζής Άγγελος
Γ. Αρχηγός:	Σίμος Γιώργος
Σύμβουλοι:	Παντελάκης Δημήτρης, Κολλύρης Σταύρος, Σερέτης Χρήστος, Τσιαμπάς Κώστας

ΜΙΑ ΘΛΙΒΕΡΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΠΑΣΧΑ 1944

Οι μέρες του Πάσχα πλησιάζουν και κάθε Πάσχα θα πρέπει να μας θυμίζει το αλησμόνητο εκείνο του 1944 που στάθηκε η πιο ένδοξη και πιο πένθιμη περίοδος της ιστορίας του χωριού μας.

Πριν από εξήντα χρόνια τα στρατεύματα κατοχής πυρπόλησαν τα σπίτια μας και σκόρπισαν τον όλεθρο και την καταστροφή. Ένα μέρος των κατοίκων έφυγε στα βουνά όσοι όμως έμειναν τη νύχτα της 17-18/4 /1944 έζησαν τη νύχτα του αγίου Βαρθολομαίου.

Για το κάψιμο του χωριού μας και την προσφορά του στη σύγχρονη Ελληνική Ιστορία η πολιτεία το χαρακτήρισε Μαρτυρικό χωριό (ΦΕΚ 97/16.3.2000 τεύχος πρώτο) και στο δελτίο μας έχουν δημοσιευθεί πολλά κείμενα που αξίζει να ξαναδιαβαστούν.

1. Τάκη Λάπα: Το Σούλι της Ρούμελης, τεύχος 4/1975.
2. Γεωργίου Χασιακού: Χρονικό από την καταστροφή, 6/1977.
3. Φάνη Λευκαδίτη: Τα μαύρα χρόνια της κατοχής, τεύχος 9/1977.
4. Εφημερίδα Ριζοσπάστης: Η Κουκουβίστα καίγεται, τ. 9/1977.
5. Νίκου Ράπτη: Ο Γερο-Κοπανέλος και η Κουκουβίστα τη Λαμπρή του 1944, τεύχος 9/1977.

ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ ΕΠΟΧΗ

Μπορεί ο Μάρτης να είχε γίνει γδάρτης και παλουκοκάφτης και να μας φόρτωσε καταιγίδες, πλημμύρες, χιόνια και να μας έκανε να ξεχάσουμε πως ήλθε η άνοιξη. Όμως όπως και να το κάνουμε έστω και ημερολογιακά πλησιάζουμε προς τη θερινή περίοδο του χρόνου και η αίσθηση αυτή ενισχύεται και από το μέγALLOWMA της ημέρας.

Η διάθεση του κόσμου βαδίζει με την εποχή και από εδώ και μπρος οι λάτρεις του χωριού όλο και περισσότερο θα κάνουν αισθητή την παρουσία τους σ' αυτό. Εξ άλλου σε λίγο αρχίζουν να λειτουργούν και τα καταστήματα. Ο Βλάχος, ο Καραμπέτσος, ο Σκούφος περιμένουν να λιώσουν τα χιόνια για να δώσουν το παρών.

Έτσι στους μήνες που ακολουθούν και η γη θα μπορεί να σκαφτεί καλά, θα πρέπει να πάμε στο χωριό, όχι για να γίνουμε αγρότες και να καλλιεργήσουμε μεγάλες εκτάσεις, που απαιτούν κόπο, γνώση και φροντίδα αλλά μικρές εκτάσεις που σχεδόν όλοι έχουμε κοντά στα σπίτια μας και μπορούμε να τις ετοιμάσουμε για να φυτέψουμε πατάτες, φασόλια, λαχανικά, ντομάτες, ρόκα, μαϊντανό ότι χρειάζεται για να έχουμε νόστιμα φαγητά. Ακόμη να περιποιηθούμε τα δένδρα και να γεμίσουμε τις γλάστρες με λουλούδια.

Όπως αντιλαμβάνεστε απευθυνόμαστε σε προσπάθειες που απαιτούν μεράκι και οι οποίες όταν πραγματοποιούνται φέρνουν μεγάλη ικανοποίηση.

ΠΑΣΧΑ 2003

Έρχονται οι αγίες ημέρες του Πάσχα. Τα σήμαντρα της ανακαινισμένης εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου θα ηχήσουν και φέτος για να διακηρύξουμε στο χωριό που δεσπόζει στον ανοιχτό ορίζοντα, αλλά και σε όλες τις πλαγιές το θάνατο του υιού του Θεού και την Κυριακή της Ανάστασης.

Πολλοί λένε ότι θα περάσουν τις γιορτές διαφορετικά και όχι με τις συνηθισμένες παραδοσιακές συναθροίσεις στις αυλές και τα αλώνια γύρω από τις σούβλες.

Αν αντιμετωπίσουμε έτσι τις μέρες αυτές, το Πάσχα χάνει την ιδιαίτερη ομορφιά του, χάνει κάτι από το πνεύμα των ημερών που συνδέεται με τις εκκλησιαστικές ακολουθίες και τον εθιμικό κύκλο της νηστείας.

Για μας τους Κουκουβιστιανούς, το Πάσχα είναι ανάσταση ψυχών και πρέπει να ζήσουμε την ιδιαιτερότητα των ημερών, να ζήσουμε τα έθιμα και να προσκυνήσουμε στον τόπο μας, στις ρίζες μας και στη φυσική μας καταγωγή.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

	€
Αλεξάνδρα Φιλ. Τριανταφύλλου	20
Παναγ. Λευκαδίτης στη μνήμη του Κ. Λίτσου	20
Παναγ. Ν. Κυρίτης	40
Φίλη της οικογένειας Καμπάνη	50
Γεώργιος Αριστ. Πριόβολος	500
Ο Νίκος και η Αφροδίτη Μώρη στη μνήμη της μητέρας τους Πην. Κουφού αντί μνημοσύνου	300

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Ο Νικόλας και Αγγελική Κόλλια βάπτισαν το δευτερότοκο γιό τους στις 22.7.2002 στην εκκλησία Παναγίτσα Αργυρούπολης και του έδωσαν το όνομα Αλέξανδρος.
— Στον ιερό ναό Αγίας Τριάδας Καματερού στις 23 Φεβρουαρίου ο Γεώργιος και η Τούλα Λευκαδίτη (τέκνα του ιερέα μας παπαΓιάννη) βάπτισαν την κόρη τους και της έδωσαν το όνομα Ελένη.

ΓΑΜΟΙ

— Την Κυριακή 16 Φεβρουαρίου, ο επιχειρηματίας Γιώργος Ν. Δανιήλ και η συμβολαιογράφος Αλεξάνδρα Αθαν. Τούμπα, τέλεσαν τους γάμους τους στον ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής στα Μελίσσια. Ακολούθησε δεξίωση στο ξενοδοχείο Intercontinental. Στην τελετή του γάμου παραβρέθηκαν πολλοί χωριανοί.

Στο όμορφο και αγαπημένο ζευγάρι ευχόμαστε διαρκή ευτυχία...

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ
(1920-2003)

Στις 23 Δεκεμβρίου 2002, σε ηλικία 82 ετών έφυγε από κοντά μας ο Λάμπρος Κωστόυρος γιός του Χαράλαμπου και της Αικατερίνης (το γένος Αχλαδά) Κωστόυρου. Η νεκρώσιμη ακολουθία ψάλλθηκε στην εκκλησία της Αγίας Μαρίας (Α Καραβά Πειραιά) και ο ενταφιασμός του έγινε στο Γ' Νεκροταφείο.

Τον ύστατο χαιρετισμό προς τον εκλιπόντα απύθυνε ο γ.γ. του Συνδέσμου μας Λάμπρος Αχλαδάς με τα παρακάτω λόγια: «Ο Λάμπρος

Κωστόυρος γεννήθηκε και ενλικιώθηκε στη γενέτειρά του Καλοσκοπή Φωκίδος. Από πολύ νέος (από το 1941) εντάχθηκε στο σώμα της χωροφυλακής μέχρι την ιταλογερμανική κατοχή, οπότε και εντάχθηκε από τους πρώτους στην Εθνική Αντίσταση.

Από το έτος 1947 εγκαταστάθηκε στην περιοχή Α Καραβά Πειραιά και μετά από σκληρό αγώνα επιβίωσης αναδείχθηκε σε επιτυχημένο επαγγελματία (γαλακτοπαραγωγής), όπως και οι περισσότεροι συμπατριώτες μας που βρέθηκαν στην Αθήνα εκείνη τη δύσκολη μετακατοχική περίοδο, και διέθετε τα αγνά προϊόντα του σε μεγάλη περιοχή του Πειραιά. Το 1949 παντρεύτηκε την Κωνσταντίνα Ανδριτσοπούλου με την οποία απέκτησαν δυο παιδιά και τέσσερα εγγόνια. Αλλά και στον κοινωνικό στίβο ο Λάμπρος Κωστόυρος δεν υστέρησε. Έδειξε μεγάλη αγάπη για την ιδιαίτερη πατρίδα του, τους συγχωριανούς του

και για πολλά χρόνια διετελέσε μέλος του Δ.Σ. του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας. Γι' αυτήν την δραστηριότητά του ο σύλλογός μας του απένειμε ιδιαίτερη τιμητική διάκριση με δίπλωμα. Όπως ακούσαμε και από τον εφημέριο της εκκλησίας της Αγίας

Μαρίας, ο Λάμπρος Κωστόυρος υπήρξε ακούραστο και άξιο μέλος του Δ.Σ. του φιλόπτωχου ταμείου της ενορίας καθώς επίσης διετελέσε επί σειρά ετών μέλος της εκκλησιαστικής επιτροπής της Αγίας Μαρίας. Γενικά η δράση του ήταν μια συνεχής προσφορά προς τους συνανθρώπους του και προς το κοινωνικό σύνολο.

Για την συμμετοχή του στην Εθνική Αντίσταση, η πολιτεία τον τίμησε με δίπλωμα και ειδικό μετάλλιο και του αναγνώρισε αναδρομικά από την υπηρεσία του και τον ικανοποίησε βαθμολογικά και μισθολογικά.

Η απώλεια του αξέχαστου Λάμπρου Κωστόυρου, γεμίζει με αισθήματα οδύνης την οικογένειά του, τους συγγενείς του, του συγχωριανούς αλλά και τους φίλους του. Ας είναι αιωνία η μνήμη του».

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ
(1905-2003)

Δύο χρόνια ζωής ήθελε ακόμα ο μπάρμπα Γρηγόρης για να συμπληρώσει ένα αιώνα ζωής. Είχε γεννηθεί στην Κουκουβίστα το 1905 και στις 21.3.2003 τον κηδεύσαμε στο Β νεκροταφείο Αθηνών. Είχε παντρευτεί τη Μαρίκα Μπλάτα με την οποία είχε αποκτήσει τρία παιδιά. Είχε λάβει μέρος στον Ελλην

νοϊταλικό πόλεμο και σταδιοδρόμισε ως υπάλληλος του Δήμου Αθηναίων. Η αγάπη και το ενδιαφέρον του μπάρμπα Γρηγόρη για το χωριό ήταν πολύ μεγάλη. Εκτός από τις μεγάλες προσφορές που έκανε για την εκκλησία και το χωριό μέχρι και το περασμένο καλοκαίρι το επισκεπτόταν σχεδόν κάθε Κυριακή, έβλεπε τους φίλους του και προσκυνούσε στον Απ Πώργο. Η νεκρώσιμος ακολουθία εψάλη στο ναό του Αγίου Κωνσταντίνου Κολωνού παρουσία πολλών χωριανών μας. Το μέλος του Συνδέσμου μας Ανδρέας Χαμηλός χαιρέτησε τον μπάρμπα Γρηγόρη με τα εξής λόγια:

Εκ μέρους του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ θα ήθελα να πω δυο λόγια στη μνήμη του αείμνηστου συγχωριανού μας: Μαζευτήκαμε σήμερα εδώ στον ιερό αυτό ναό για να συνοδεύσουμε στην τελευταία κατοικία του τον μπάρμπα Γρηγόρη Λευκαδίτη. Ξεκίνησε από την ορεινή Κουκουβίστα και παρ' όλα τα βάσανα και τις αντίξοες συνθήκες που αντιμετώπισε, δεν έπαψε ποτέ να μας σκέπτεται και να μας προσφέρει την αγάπη και τη φιλία του.

Τα έργα του κοσμούν σήμερα το χωριό μας και μεταγγίζουν σε μας κάτι από το θάρρος του και τη μεγαλοψυχία του. Σε όλη τη διάρκεια της ζωής του –που κάλυψε σχεδόν ένα αιώνα– ποτέ δεν έπαψε να ενδιαφέρεται για την εκκλησία, το χωριό και το Σύνδεσμό μας.

Σήμερα η καμπάνα του Αγ. Γεωργίου και τα σήμαντρα της Παναγίας, της Αγίας Παρασκευής, της Αγίας Τριάδας του χωριού μας θα ηχήσουν γοερά, γιατί έχασαν το χωριανό μας, που πάντα νοιαζόταν και φρόντιζε για τη συντήρησή τους.

Στο μακρινό σου ταξίδι μπάρμπα

Γρηγόρη, θα σε συνοδεύει η αγάπη μας και προσευχόμαστε ο Άγιος Γεώργιος που εσύ ποτέ δεν τον ξέχασες να σε κατατάξει σε σκηνές διακαίων.

Αιωνία σου η μνήμη αξιομακάριστε μπάρμπα Γρηγόρη.

ΝΙΚΟΣ ΚΟΛΛΥΡΗΣ (1936-2003)

Ο Νίκος Κολλύρης γεννήθηκε στην Καλοσκοπή το 1936 από το Γιάννη και την Αγγελική Κολλύρη. Ήταν ο μικρός αδελφός του αξέχαστου Τάκη.

Παντρεύτηκε το 1964 τη Σοφία Χριστοδούλου (το γένος Χαλατσά) και απέκτησαν 2 παιδιά το Γιάννη και το Πώργο.

Εργάστηκε 30 χρόνια στην ΕΥΔΑΠ και στον Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς.

Αφού πήρε σύνταξή του ασχολήθηκε με το αγαπημένο του χωριό την Κουκουβίστα. Κοντά στους φίλους του, τα αγαπημένα του πρόσωπα στάθηκε μέχρι το τέλος της ζωής του με ανιδιοτέλεια και αξιοπρέπεια.

Πιστός στα αγαπημένα του στέκια, στον «Καραμπέτσο» με την παρέα και μ' ένα ποτήρι κρασί, περνούσε τις ώρες του όπως όλοι εμείς θα θέλαμε να ζούμε μακριά από το περιβάλλον της Αθήνας. Θα λείψει σε όλους εμάς που τον αγαπήσαμε, τη γυναίκα και τα παιδιά του.

Μα πιο πολύ θα λείψει στους αγαπημένους του φίλους, το Θανάση Σαλταπίδα (Ράπτης), τον Αντρέα, τον Καραμήτρο (Κόλλιας), το Πώργο τον Κολλύρη, τη θεία τη

Ζωή, τη Λεμονιά και όσους άλλους ξεχνώ ν' αναφέρω. Την παρέα του «Καραμπέτσου» η οποία ήρθε πρώτη στην κηδεία του.

Πέθανε στο νοσοκομείο ΝΙΜΙΤΣ στις 8.2.2003 αποχαιρετώντας απ' τη ζωή όλους όσους τον αγαπήσαμε.

Καλό ταξίδι πατέρα, με την ευχή ότι θα βρεις εκεί που θα πας όλους τους ανθρώπους που φύγανε από τη ζωή, τη μάνα σου, τον πατέρα σου και τον Τάκη.

Ο γιός σου Γιάννης.

ΓΙΑΝΝΑ ΛΑΜΠΡΑΚΟΥ
ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ (1963-2003)

Στις 13.2.2003 απεβίωσε η Γιάννα Λαμπράκου Κωστούρου, κόρη του Γεωργίου Χ. Κωστούρου. Η αξέχαστη Γιάννα υπηρετούσε ως υπάλληλος της ΔΕΗ και άφησε ορφανό το δεκάχρονο αγοράκι της. Υπήρξε λάτρης του χωριού μας και το επισκεπτόταν συχνά μαζί με τους γονείς της.

Η εξόδια ακολουθία εψάλλει στην εκκλησία των Αγ. Αναργύρων Νίκαιας και ενταφιάστηκε στο Γ' Νεκροταφείο. Στους οικείους της αξέχαστης Γιάννας ευχόμαστε παρηγοριά.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Στις 19 Ιανουαρίου στο Νεκροταφείο Αγ. Αναργύρων Αττικής ετελέσθη επίσημο μνημόσυνο σε στενό οικογενειακό κύκλο για την άπαυση της ψυχής της αξέχαστης Παν. Π. Αλεξίου,

Οικογενειακή Γαμήλια Φωτογραφία

...μέλη της οικογένειας του μπαρμπα Παναγιώτη Μώρη (Ξεστρούπα), όπως φωτογραφήθηκαν μετά το γάμο του αζέχαστου Θόδωρου.

Διακρίνονται όρθιοι από αριστερά ο Γιώργος με τη Μαρία, η Αγγέλω, ο Νίκος και 4 ακόμα συγγενικά πρόσωπα. Καθιστοί η Σοφία, η μάνα Μαγδαληνή και το νιόπαντρο ζευγάρι. (Από το αρχείο της Γιούλας Κυριαζή).

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Με παλιά και νέα έργα του μας παρουσιάζει έκθεση ζωγραφικής ο χωριανός μας ζωγράφος Λάμπρος Αχλαδάς, ο οποίος είναι γνωστός με το καλλιτεχνικό όνομα Λάμπρος Άλας.

Η δουλειά του Λάμπρου εκτίθεται στην αίθουσα «ΑΡΓΩ» Μέρλιν 5 Κολωνάκι, και αφορά τοπία, νεκρές φύσεις και κυρίως γυναικείες φιγούρες.

Για το ζωγράφο μας έχουν γραφεί πολλές επαινετικές κριτικές. Η εφημερίδα μας δεν είναι ειδική για να προσθέσει κάτι καινούργιο. Το έργο του όμως μας δίνει αφορμή να υπερηφανευθούμε για το διακεκριμένο συμπολίτη μας.

Η έκθεση θα διαρκέσει μέχρι 9 Απριλίου 2003.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ

Πολλές φορές κάθονται οι παλιότεροι του χωριού και όταν ξεχάσουν τα καθημερινά τους προβλήματα, άκοις τις συζητήσεις τους να γυρνάνε σε χρόνους περασμένους που τους χρωματίζουν με μια διάθεση να τους ωραιοποιήσουν, γιατί στο δάθος οι χρόνοι αυτοί συνδέονται με τα νειάτα τους, δηλαδή με μια εποχή γεμάτη από χαρές της ζωής. "Αν απομονώσουμε την υπερβολή αυτής της αναδρομής στο παρελθόν, θα μείνει τουλάχιστον ένα αναμφισβήτητο στοιχείο της μακρινής εκείνης εποχής που είναι ανεπανάληπτο. Το στοιχείο αυτό είναι η ειρήνη ανάμεσα στους ανθρώπους, ή ειρήνη των ψυχών, ή απουσία της προσφυγής στο έγκλημα.

Ρωτήσαμε αυτούς που έζησαν το τελευταίο τέταρτο του περασμένου αιώνα μέχρι το 1940, ή άκουσαν για το πώς ζούσε ο κόσμος σ' αυτή την περίοδο και για το αν στα 70—100 αυτά χρόνια είχε το έγκλημα τη διάδοση που είχε μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο, θυμήθηκαν να μας πουν δυο μόνο περιπτώσεις που σημάδεψαν τότε την ιστορία του χωριού μας.

Μια ή περίπτωση να σκοτώση ο Κοτσέλης τη γυναίκα του τυφλωμένος από έρωτικό πάθος και η περίπτωση του Νίκου Αναγνώστου, που για λόγους πολιτικών διαφορών σκότωσε τον Δημήτρη Νικ. Μώρη στη διάρκεια του 1880, την περίοδο του Καρναβαλιού.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στη θύμιση όλων παρέμεινε ο τρόπος με τον οποίο ή θεία δίκη ξεπλήρωνε το έγκλημα αυτό. Συγκεκριμένα, όταν μαχαίρωσε μπροστά στο καφενείο του Τσώνου τον Δημ. Μώρη, αυτός ξεψύχησε στην αγκαλιά της έγκυμονούσας γυναίκας του, που εκείνη τη στιγμή ανέβαινε τον ανήφορο για να πάει στην εκκλησία. Κανείς δεν μπόρεσε να επιστημάνη το δολοφόνο που μπόρεσε εύκολα να κρυφτεί πίσω από τη μάσκα του Καρναβαλιού. "Γστερα από δέκα χρόνια ο Αναγνώστου πέθανε την εποχή του αλβανισμού χτυπημένος από την όπλη του αλόγου του στο ίδιο σημείο που χτυπήθηκε προηγουμένως ο Δ. Μώρης και ξεψυχώντας εξομολογήθηκε ότι αυτός ήταν ο άγνωστος δολοφόνος.

Γραβιά: Άρδευση τώρα...

Φαίνεται ότι λύνεται οριστικά, μετά από πολλά χρόνια αναμονής, το πρόβλημα άρδευσης του κάμπου της Γραβιάς. Πίστωση 350 χιλιάδων ευρώ δόθηκε από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων για τον εξοπλισμό δύο παλαιών γεωτρήσεων με σύγχρονες υποβρύχιες αντλίες. Η ένταξη του έργου στο Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Στερεάς Ελλάδας 2000-2006 έγινε.

Απομένει η σύντομη υλοποίησή του από το Νομαρχιακό πρόγραμμα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Φωκίδας. Προβλέπεται επίσης και η κατασκευή υπόγειου δικτύου διανομής μήκους περίπου 1500 μέτρων. Η χρηματοδότηση θα γίνει κατά 25% από εθνικούς πόρους και κατά 75% από το Ε.Γ.Τ.Π.Ε.

Ευχή μας είναι να προλάβουμε τις ημερομηνίες.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

	€		€
954 Βλάχος Νικόλαος Ιωάν.	10	50 Κολλύρη Θάλεια Ιωάν.	10
1 Δελαπόρτα Ελλη & Ευγενίδου Φωτούλα στη μνήμη του πατέρα της Γεωργίου Φ. Αντωνίου	30	51 Αυγερινός Νίκος Χαρ.	10
3 TECHNORPNEUMATIC Α.Ε. για κοινωνικές σκοπούς του χωριού μας	150	52 Χαμηλός Κων/νος Ιωάν.	15
4 Αφοί Π. Κουτσουβέλη στη μνήμη του πατέρα τους Πέτρου	150	53 Σπέντζου Άννα στη μνήμη συζύγου και γονέων	20
5 Ε.Α. Διαμαντόπουλος Α.Ε. για κοινωνικούς σκοπούς του χωριού μας	150	54 Σπέντζου Αλεξάνδρα στη μνήμη του πατέρα της & των παππούδων της	20
7 Αλεξίου Όλγα στη μνήμη των γονέων της και της γιαγιάς της Όλγας	20	55 Γιακουμινάκη Κωστ/νος & Ντίνα (Η.Π.Α.) στη μνήμη των γονέων των	50
9 Καραγιάννη Άννα (Καναδάς) στη μνήμη των γονέων της και της αδελφής της Δήμητρας Ντούσκου	30	56 Τούμπας Νικόλαος του Ιωάν.	20
10 Λευκαδίτης Ιωάννης του Ευθυμίου	25	57 Αυγερινός Βασίλειος Χαρ.	20
11 Λευκαδίτης Εθύμιος του Ιωάν. (Θεσ/νίκη, Ιατρός)	25	58 Ραπτόπουλος Αθανάσιος Ζαχ.	20
12 Καλόγηρος Ιωάννης του Αργ.	8	59 Χαμηλός Νικόλαος Βασ.	15
13 Καλόγηρος Αργύρης	13	60 Σταθόπουλος Κων/νος	20
14 Κροντηρά Φιφή	40	61 Ποδάρας Τριαντάφυλλος Δημ.	40
15 Αυγερινός Νίκος του Γ. (Καλοσκοπή)	10	62 Σίμος Αλέξανδρος Αγγ.	20
17 Αφέντης Ανδρέας	20	63 Μαντζιός Αθανάσιος Γ.	10
18 Χασιακού Νάσα στη μνήμη Νικολάου Χασιακού	50	64 Μαντζιός Γεώργιος Αθ.	20
19 Χασιακού Φρόσω στη μνήμη αδελφών Χασιακού	25	65 Μαντζιού Μαρία	20
20 Ευσταθίου Δημήτριος	13	66 Λευκαδίτη Ελένη στη μνήμη του συζύγου της Παναγιώτη	10
21 Δανιήλ Όλγα συζ. Περικλή	18	67 Χασιακού Γεωργία στη μνήμη του συζύγου της ιερέα Παναγιώτη Χασιακού & του αδελφού της Γεωργίου Τούμπα	30
22 Σταθόπουλος Δημήτριος (Δρυμαία)	25	68 Κολλύρης Ευθύμιος Νικ.	100
23 Ορφανίδου Πέπη	60	69 Ακτίδη Μαρία	10
24 Πόπη & Νίκος Σταθάκης στη μνήμη συζύγου & πατέρα τους Παναγιώτη Σταθάκη	40	70 Βάρσος Παναγιώτης Ιωάν.	50
25 Αντωνίου Μαρία Δημ.	20	71 Ακτίδης Νικόλαος του Ευστρ.	20
27 Τσακνιάς Παναγιώτης (Καστέλλια)	20	72 Αυγερινός Γεώργιος Νικ.	10
28 Κυρίτσης Παναγιώτης Ν.	10	73 Τσίγας Ευάγγ. Ευθ.	20
29 Κυρίτσης Νίκος Π. (Θεσ/νίκη)	10	74 Λευκαδίτης Παναγιώτης Γεωργ.	30
30 Κυρίτση Αναστασία Π. (Κρήτη)	10	75 Μαντάς Παναγιώτης	15
31 Κυρίτση Βαία Π.	10	76 Ταρασίδου Γεωργία	100
32 Κυρίτση Νικολέτα Π.	10	77 Τούμπας Γεώργιος Αθαν.	5
33 Κυρίτση Ιωάννα Π.	10	78 Δανιήλ Νικόλαος του Γ.	20
34 Κόλλια Κωνσταντίνα Χρ.	20	79 Τσιρώνη Ανθούλα Στεργ.	15
35 Ράπτης Νικόλαος Παναγ.	20	80 Στρατούλη - Τσιρώνη Ιωάννα	15
36 Κόλλια Βιβή Ευθυμίου (Η.Π.Α.) στη μνήμη του συζύγου της Ευθυμίου & των γονέων της Ηλία & Κούλας Κατσανιώτη	100	81 Τσιρώνη Ανθούλα & Στρατούλη - Τσιρώνη Ιωάννα στη μνήμη των γονέων τους Στέργιου & Ευθυμίας & της νύφης τους Ελένης	30
37 Παπαγεωργίου Χρήστος Ευθ. στη μνήμη των γονέων του	43	82 Μπεθάκη Μαρία στη μνήμη του συζύγου της & του πατέρα της Τάσου Αυγερινού	25
38 Χαμηλός Βασίλης Παναγ.	50	83 Μαλεβίτσης Παναγιώτης του Ιωάννου	30
39 Τσιριμώνας Κων/νος Γ.	50	84 Δανιήλ Ιωάννης του Μαργ.	5
40 Τούμπας Ευθύμιος Ν.	25	85 Δανιήλ Μαργαρίτης του Ιωάν.	5
41 Μώρης Γεώργιος Νικ.	20	86 Κολλύρης Στέλιος Γ.	20
42 Πολίτης Μιχάλης	30	87 Τσιρώνης Βασίλης	13
43 Κωστούρος Ιωάννης Ν.	10	88 Τσολάνος Τριαντάφυλλος	10
44 Κωστούρος Χαράλαμπος Ν.	10	89 Τριανταφύλλου Φίλιππος	20
45 Τζαμτζή Παρασκευή	25	90 Καλοβυρνά Βασιλική	15
46 Τζαμτζής Νικόλαος	25	91 Οικ. Ευσταθίου Ράπη	50
47 Ράπτης Αναστάσιος Ιωάν.	20	92 Καλόγουρος Αργύρης	20
48 Κουφός Δημήτριος	15	93 Μώρης Νικόλαος του Παναγ.	20
49 Κουφός Κωνσταντίνος	15	94 Μώρης Αφροδίτη	20
		95 Πριοβόλου Αικατερίνη του Γεωργ.	30

96	Ζούγρος Νικηφόρος	30	151	Κόλλια Κωσταντίνος & Ανθούλα στη μνήμη των γονέων των Ζαχαρία & Βασιλικής	100
97	Τούμπας Αθανάσιος Ευθυμ.	20	152	Τσουλανδρή Χρυσούλα στη μνήμη του συζύγου της	20
98	Χριστοδούλου Γεώργιος	40	153	Τσαλκάκη Μορφούλα στη μνήμη του πατέρα της & της νύφης της	20
99	Χριστοδούλου Παναγιώτης	20	154	Ράπτης Ιωάννης του Παναγ.	20
100	Αντωνίου Νικόλαος Κωστ.	40	155	Βλάχος Κων/νος Φ.	15
101	Λευκαδίτης Χρήστος στη μνήμη των γονέων του	50	156	Δανιήλ Γεώργιος Νικ.	50
102	Βλάχος Ιωάννης Κωνστ.	10	157	Κομνάκου - Δανιήλ Ρούλα	20
103	Ραπτόπουλος Ιωάννης Ζαχ.	10	158	Ράπτης Δημήτριος Ευσταθ.	20
104	Ραπτόπουλος Ζαχαρίας Ιωαν.	50	159	Δανιήλ Θεοδοσία Γ.	10
105	Ραπτοπούλου Αναστασία	20	160	Κόλλιας Κωσταντίνος Νικ.	20
106	Μπουκουβάλας Ευθύμιος Γεωργ.	20	161	Κόλλιας Νικόλαος Κ.	20
107	Κωστούρος Αθανάσιος	20	162	Ματθαίου Παναγιώτα	20
108	Χαραλάμπους Γεώργιος Ευθυμ.	30	163	Αλεξίου Ιωάννης Δημ.	50
109	Πατήρ Ιωάννης Λευκαδίτης	20	164	Τσίγας Χρήστος Δημ. στη μνήμη του παππού του Κ. Τσίγα	10
110	Λουκοπούλου Παρασκευή στη μνήμη των γονέων της & αδελφού της Μιλτιάδη	15	165	Τσίγας Κώστας Δημ. στη μνήμη του παππού του Κ. Τσίγα	10
111	Βλάχου Αθηνά του Παναγ.	20	166	Τσίγα Δημήτριος & Δέσποινα στη μνήμη του πατέρα τους Κώστα Τσίγα	20
112	Λευκαδίτη - Δήμου Παναγιώτα	7	167	Τσίγα Ευφροσύνη στη μνήμη του συζύγου της	10
113	Λευκαδίτης Θεοφάνης	10	168	Κυριακής Αθανάσιος Κωστ.	20
114	Ξαφάκη - Λευκαδίτη Μαρία	10	169	Τριανταφύλλου Κων/νος Α.	30
115	Λευκαδίτης Ιωάννης Θεοφ.	10	170	Τομαράς Παναγιώτης Γ.	20
116	Κόλλια Πίτσα στη μνήμη του συζύγου της & του γιού της	30	171	Λαίος Ευθύμιος	30
117	Κόλλια Πίτσα στη μνήμη του Λάμπρου Κωστούρου	10	172	Σαριτζόγλου Φάνης & Ανθούλα	30
118	Κουφού Χρυσούλα στη μνήμη του συζύγου της	20	173	Μώρης Κώστας	20
119	Κουφού Χρυσούλα στη μνήμη του Κώστα Τούμπα	5	174	Σφετσώρης Χαραλάμπος & Τάκης στη μνήμη του πατέρα τους	20
120	Βασιλείου Γιάννης Ν. στη μνήμη των γονέων του	43	175	Σκούφος Παναγιώτης	20
121	Τσιαμπάος Ιωάννης του Παναγ.	50	176	Μουστάκα Παρασκευή στη μνήμη του συζύγου της Δημητρίου	50
122	Τριανταφύλλου Ευθύμιος	10	177	Ενιολίδου - Τσόχλα Γεωργία	50
123	Μώρης Παναγιώτης Νικ. στη μνήμη της συζύγου του	20	178	Παπαδοπούλου - Τσόχλα Γιώτα	50
124	Χριστοδούλου Νικόλαος στη μνήμη της συζύγου του	20	179	Αχλαδάς Λάμπρος Ιωάνν.	20
125	Χριστοδούλου Παναγιώτης στη μνήμη της μητέρας του	20	180	Βλάχος Γεώργιος Παναγ.	40
126	Χριστοδούλου Λεωνίδα στη μνήμη της μητέρας του	20	181	Γεωργίου Παρασκευή Κωστ.	20
127	Τσιαμπά Μαρία Δημ.	20	182	Τσόχλα Ασημίνα Δημ.	30
128	Τούμπα Μαίρη Ευθυμ.	20	183	Παπανδρέου Αριστείδης & Λένα	20
129	Τούμπας Δημήτριος Ευθυμ.	20	184	Σερέτη - Μώρη Γιώτα στη μνήμη της γιαγιάς της Πηνελόπης Κουφού	20
130	Κυρίτση Γιούλα Δημ. στη μνήμη της κόρης της	20	185	Τούμπας Βασίλειος Κωστ.	20
131	Κολλύρης Γεώργιος Νικ.	20	186	Χαμηλός Απόστολος Ιωάν.	30
132	Τσουτσουρας Γεώργιος στη μνήμη Αλέκου Βλάχου	10	187	Τομαράς Φώτης (Βόλος)	20
133	Κυρίτσης Δημήτριος Νικ.	20	190	Δεληγιάννη Γεωργία και Καραχρήστου Ιωάννα στη μνήμη του θείου τους Παπανικολάου Θεοχάρη	20
134	Μεμένιος Ηλίας Παναγ.	20	191	Παπανικολάου Χρυσούλα	20
135	Λίτσος Γεώργιος Κ.	13	194	Κωστούρος Γεώργιος Χαρ.	5
136	Πριόβολος Αριστείδης του Λουκά	20	195	Αχλαδάς Φραγκίσκος	13
137	Κομνάκος Δημήτριος Αλεξ.	20	196	Λίτσος Γεώργιος (Η.Π.Α.)	73
138	Κολλύρη Γεωργία	20	197	Τσιρώνη Ιωάννα (Αυστραλία)	20
139	Κατσανιώτης Νίκος	20	198	Τσιρώνης Βασίλειος Ευαγ. (Η.Π.Α.)	20
140	Κατσανιώτης Γεώργιος	20	199	Τσιρώνης Βαγγέλης Δημ.	20
141	Βλάχος Νίκος Ιωάν.	10	200	Ποδάρα Αικατ. στη μνήμη του συζύγου της Δημητρίου	15
142	Χριστοφόρου Νίκη	20	201	Ποδάρα Αικατ. στη μνήμη της αδελφής της Κούλας και ανηψιού της Πέτρου Κουτσουβέλη	40
143	Κωστούρος Γεώργιος	15	202	Ποδάρα Αικατ. στη μνήμη Γιαννούλας Κωτσάκη	20
144	Τσίγα Παρασκευή	10	203	Σταθοπούλου Ευθυμία στη μνήμη Κούλας & Πέτρου Κουτσουβέλη	40
145	Κολλύρη Αθανασία	10	204	Σταθοπούλου Ευθυμία στη μνήμη του πατέρα της Δ. Ποδάρα	15
146	Τούμπας Κώστας Ιωάν.	20	205	Ποδάρα Γεωργία στη μνήμη Γιαν. Κωτσάκη	10
147	Εφόρου Γεώργιος & Αθανασία	30			
148	Γκούρας Δημήτριος	30			
149	Βλάχος Παναγιώτης Κωστ.	20			
150	Ναθανήλ Ρίτσα Γ.	20			

206	Ποδάρα Γεωργ. στη μνήμη Κούλας & Πέτρου Κουτσουβέλη	20	215	Κουτρούμπας Χαράλαμπος και Λίτσα (Αυστραλία) στη μνήμη των γονέων των Ευθυμίου & Βασιλικής Παπαγεωργίου και αδελφού τους Ταξιάρχη Κουτρούμπα	30
207	Ποδάρα Γεωργία στη μνήμη του πατέρα της Δημητρίου	20			
208	Δερμάνης Παναγιώτης	20	216	Παπαγεωργίου-Αγγελή Μαρία στη μνήμη των γονέων της Ευθυμίου και Βασιλικής Παπαγεωργίου, της θείας Παναγιούς Σίμου και της γιαγιάς της Μαρίας Παπαγεωργίου	20
209	Ράπτης Αθανάσιος (Καλοσκοπή)	60	217	Λάμπρος και Ελένη Αχλαδά (Αλας) στη μνήμη των α. Γεωργίας Ζήση Αχλαδά	50
210	Κόλλιας Στέφανος του Δημ.	30		β. Λάμπρου Κωστούρου	30
211	Ζέρβας Γεώργιος & Ζέρβα - Κόλλια Μαίρη	30		γ. Γιάννας Λαμπράκου-Κωστούρου	30
212	Αγγελίδου - Κόλλια Ιωάννα	30			
213	Αγγελίδου - Κόλλια στη μνήμη Στέφ. Παν. Κόλλια	100			
214	Κόλλια Μαρίτσα στη μνήμη του συζύγου της καθηγητή Γεωργίου Κόλλια	30			

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ "ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ 2003"
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ "ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Παρουσίαση από το Γιώργο Χασιακό

Δεν πρόκειται για ένα συνηθισμένο Ημερολόγιο, στο οποίο αναγράφονται οι μήνες και οι ημέρες, αλλά για μια πρωτότυπη κι εντυπωσιακή έκδοση. Πρόκειται για ένα φωτογραφικό ΛΕΥΚΩΜΑ (άλμπουμ), που παρουσιάζει την ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ ντυμένη στις ομορφιές της, σ' όλες τις εποχές του χρόνου.

Πρώτο και καλύτερο εντυπωσιάζει το εξώφυλλο, με την όμορφη Πλατεία του χωριού, που τη στολίζουν ωραιότατα κτίσματα: Η Εκκλησία "Αγ. Γεώργιος", το Σχολείο (σήμερα Πνευματικό Κέντρο και Ξενώνας), στο βάθος ένα παραδοσιακό κεραμοσκεπαστό σπίτι και στο κέντρο η πετρόχτιστη βρύση και ο πλάτανος.

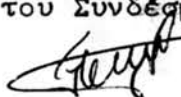
Στο 2ο φύλλο το Δ.Σ. ενημερώνει το κοινό μ' ένα σύντομο και περιεκτικό πρόλογο, σχετικό με το περιεχόμενο του Ημερολογίου. Είναι πράγματι "ένα φωτογραφικό οδοιπορικό...", που ξεναγεί τον καθένα σε όμορφα καλοσκοπικά τοπία. Όσο αξίζει μια εικόνα, δεν αξίζουν χίλιες λέξεις, για να μας περιγράψουν την ομορφιά της.

Ακολουθούν τα επόμενα φύλλα του Ημερολογίου για κάθε μήνα, με φανταχτερές εικόνες: Η Καλοσκοπή στα κατάλευκα ντυμένη (Χειμώνας). Αργότερα στολισμένη με πολύχρωμα λουλούδια (Άνοιξη). Στη συνέχεια ντύνεται στα καταπράσινα, το χρώμα της ελπίδας (Καλοκαίρι). Τέλος, μελαγχολική και κιτρινοφορεμένη, με τα δέντρα της φορτωμένα με πολύχρωμους καρπούς (Φθινόπωρο). Και ακόμα, ποτάμια και μικροκαταρράχτες, αλλά και παραδοσιακά γεφύρια, με πετρόχτιστες καμάρες, στολίζουν την όμορφη Καλοσκοπή.

Όλες οι εικόνες του Ημερολογίου ικανοποιούν αισθητικά το μάτι μας και δημιουργούν ευχάριστα ψυχικά συναισθήματα.

Θερμά συγχαρητήρια σε όσους εργάστηκαν για τη θαυμάσια αυτή έκδοση και στους νέους που πρόσφεραν τις φωτογραφίες για το Ημερολόγιο. Με πολλή ζωντάνια και τέχνη απαθανάτισαν τα όμορφα καλοσκοπικά τοπία.

Υ.Γ. Θα πρότεινα στο Δ.Σ. να κορνιζωθούν οι εικόνες των 12 μηνών του Ημερολογίου, με πρώτη και καλύτερη του εξωφύλλου "ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ 2003" και να αναρτηθούν στο Γραφείο του Συνδέσμου στην Αθήνα. Μια δευτέρα σειρά κορνιζών, με τις ίδιες εικόνες, ν' αναρτηθεί στο Πνευματικό Κέντρο του χωριού μας. Έτσι γράφεται η Ιστορία του Συνδέσμου για τα χρόνια που περνούν!

Ο Εορτασμός της Εθνικής Επετείου

Παρά το τσουχτερό κρύο και τα πολλά χιόνια που είχαν καλύψει τα πάντα, ο ιερέας παπαΓιάννης Λευκαδίτης, ο πρόεδρος του Τ.Σ. Ιωάννης Αποστολόπουλος, οι σύμβουλοι του Τ.Σ. Αριστείδης Κυριαζής και Γεώργιος Αυγερινός, δεν ξέχασαν τον εορτασμό της επετείου του '21. Κατέθεσαν δάφνινο στεφάνι στο χώρο του μνημείου με το άγαλμα του Παπαντριά, έψαλλαν όλοι μαζί τον Εθνικό μας Ύμνο και αναπόλησαν τι σημαίνει σήμερα και αύριο να είσαι Έλληνας. Τη φωτογραφία μας έστειλε η Γιούλα Κυριαζή.

Προτεινόμενα Τεχνικά Έργα.

Σύμφωνα με το τεχνικό πρόγραμμα που κατάρτισε το Δ.Σ. Γραβιάς για το Διαμέρισμα Καλοσκοπής προβλέπεται να γίνουν τα ακόλουθα έργα με τον αντίστοιχο προϋπολογισμό τους:

1. Συντήρηση μηχανημάτων αντλιοστασίου ύδρευσης.	€
Προϋπολογισμού δαπάνης	730,00
2. Συντήρηση καθαρισμού αρδευτικών τσιμενταυλάκων προ/σμού	980,00
3. Συντήρηση - καθαριότητα δημοτικών κοινόχρηστων χώρων	2.350,00
4. Εκκιοτισμός δρόμων προμήθεια άλατος	1.580,00
5. Συντήρηση δικτύου ύδρευσης	2.934,70
6. Συντήρηση - καθαριότητα κοιμητηρίου	1.100,00
7. Κατασκευή αποστραγγιστικού έργου Δημ. Σχολείου	6.000,00
8. Καλλιέργεια πηγής Τράκα	6.000,00
9. Συντήρηση Δημοτικών δρόμων	3.000,00
10. Συντήρηση Δημοτικού Καταστήματος	500,00
11. Αντιστήριξη δημοτικού δρόμου Σωτήρος	1.200,00
12. Επέκταση κοινοτικού φωτισμού	2.000,00
13. Προσθήκη και ανακαίνιση δημοτικού κτηρίου	18.177,93

Στο επόμενο τεύχος θα διαβάσετε δύο σπουδαία λαογραφικά κείμενα.

α) Βασιλείας Γιασιράνη-Κυρίτση:

Ο Νερόμυλος του Λιούγκα (Δα-
νιήλ).

β) Γεωργίου Χασιακού: Η Καλο-
σκοπή και η Λαϊκή Οικοτεχνία της.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Θερμά ευχαριστούμε τον Δ/ντα Σύμβουλο της Γαλακτοβιομηχανίας «ΔΕΛΤΑ» κ. **Αντώνη Κροντηρά**, γιο της συγχωριανής μας **κας Φιφής Προβόλου - Κροντηρά** για τη συμβολή του στην πλούσια προσφορά των προϊόντων της Γαλακτοβιομηχανίας «ΔΕΛΤΑ» με τα οποία εμπλουτίστηκε το λαχείο μας στον ετήσιο χορό της 15.3.2003.

Επιστήμονας που τιμά το χωριό μας

Ο χωριανός μας ψυχίατρος **Αντώνης Μιχ. Πολίτης**, λέκτορας στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας, ολοκλήρωσε τη μετακαπαιδευσή του στο Πανεπιστήμιο **John Hopkins** της Αμερικής σε θέματα Ψυχικής Υγείας που αφορούν τους ηλικιωμένους (νόσος Αλτσχάιμερ και κατάθλιψη). Συγχαρητήρια ευχόμαστε και καλή σταδιοδρομία.

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης: Αθ. Ν. Μαλεβίτης, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 52.38.158

Ηλ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 24 • ΤΗΛ. 210 5227552